

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ
1927

ΚΗΡΥΞΕ

ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΙΟΦΡΟΣΥΝΗΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. Στρατηγὸς Λέστος ἔχον δεξιὰ τὸν Γεν. Ἐφορον κ. Χρ. Κ. Μπρισιμιτζάκη καὶ ἀριστερὰ τὸν Π. Ἐφορον κ. Ἰω. Θεοχάρη ὑπὸ τὴν κυανόλευκον τοῦ στρατοπέδου τῆς Καλογρέζας.

Ἡ μετριοφροσύνη εἶναι ἡ ὀραϊότερα τῶν ἀρετῶν. Ὁ μετριοφρων ἄνθρωπος εἶναι ἀγαπητός, καὶ τόσο μᾶλλον ἀγαπητός, ὅσο ὅταν εἶναι προικισμένος μὲ πολλὰ καὶ μεγάλα προτερήματα δὲν ὑπερηφανεύεται δι' αὐτά.

Ὁ μετριοφρων δὲν καταδέχεται ν' ἀναμιχθῇ εἰς πράγματα μικροπρεπῆ, ἐξ αἰσχύνῃς πρὸς τὸν ἑαυτόν του καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους, ἀποστρέφει τὸ πρόσωπόν του ἀπὸ παντός ὅ τι εἶναι καὶ θεωρεῖται ποταπὸν, ἐλεεῖνόν, χαμερπές, καὶ οὐχὶ ἀνδρικόν.

Ὁ μετριοφρων ἄνθρωπος ὅταν μάλιστα παραβάλλεται πρὸς τὸν παρακαθήμενον θορυβοῦντα ἐγωῖστίην καὶ ἀλαζόνα, ἐλκύει πρὸς ἑαυτόν καὶ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὰς ψυχάς, τὰς ψήφους, τὰς καρδίας τῶν ἄλλων.

Ζητεῖ ὁ ἐγωῖστίης νὰ ἐπιδείξῃ καὶ ἐξυψώσῃ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἀξίαν, ἣν ὅμως δὲν ἔχει. Ὅλοι συμφανοῦν καὶ θέλουν νὰ τὴν καταβιβάσωσι, καὶ εὐχαριστοῦνται νὰ τὸν βλέπωσι ταπεινωμένον.

Προσπθεῖ ὁ μετριοφρων νὰ κρύψῃ καὶ ἐλαττώσῃ τὰ προτερήματα αὐτοῦ; Ὅλοι συνεννοοῦνται καὶ ἐπιμένουν νὰ τὰ φέρωσιν εἰς φῶς, καὶ ἐπιθυμοῦν τὴν ὑπεροχὴν καὶ τὴν ἐπικρατήσιν τοῦ δικαίου του. Τόσον εἶναι τὸ μῖσος πρὸς τὴν ἀλαζονείαν, καὶ τόση ἡ πρὸς τὴν μετριοφροσύνην ἀγάπη καὶ συμπάθεια τῶν ἐντίμων ἀνθρώπων. Μετριοφρονεῖτε λοιπὸν πίντοτε, πρόσκοποι, καὶ πάντοτε βεβαίαν θὰ εὐρίσκετε τὴν ὠφέλειαν. Ἐχετε ἀξίαν ἡ μετριοφροσύνη τὴν ἀποδεικνύει καὶ τὴν αὐξάνει. Δὲν ἔχετε, ἡ μετριοφροσύνη κρύπτει τὸ ἔλλειμμα.

Εἶναι ἴδιον παντὸς καλοανατεθραμένου καὶ σεμινοῦ ἀνθρώπου ν' ἀποστρέφεται τὴν οἴησιν, τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὰς ψευδεπιδείξεις, περιφρονῶν καὶ οἰκτείων τοὺς πάσχοντας ἀπὸ τὴν ἀθεράπευτον αὐτὴν ἀσθένειαν, ἥτις μέλλει ἀσφαλῶς νὰ τοὺς φέρῃ εἰς τὸ πλέον συχαμερὸν κατάντημα.

Καὶ εἰς τὸ νὰ πείθῃ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ νὰ γίνωνται εὐμενῶς δεκτοὶ οὐδὲν εἶναι τόσον συντελεστικὸν ὅσον ἡ μετριοφροσύνη καὶ ἡ ἀξιοπρεπὴς συμπεριφορὰ:

Ἡ μετριοφροσύνη εἶναι τὸ γονιμότερον ἔδαφος τοῦ μεγάλου ἐπὶ τῆς γῆς καθήκοντος τῆς νεότητος, τῆς αὐξήσεως καὶ τελειοποιήσεως τῶν γνώσεων αὐτῆς. Ὁ ἄνθρωπος, διὰ νὰ βελτιωθῇ ἠθικῶς, ἀπαιτεῖται νὰ συναισθανθῇ πρῶτον τὰς ἐλλείψεις του, νὰ γνωρίσῃ τὰς μικρότητας τῆς ψυχῆς του· ἀλλ' αὐτὴν ταύτην κυρίως τὴν συναίσθησιν, αὐτὴν ταύτην τὴν γνώσιν ἐμποδίζει ἡ ἀλαζονεία, ἡ οἴησις, ἡ ἐγω-

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΜΗΝΙΑΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΑ ΥΛΗΝ ΑΥΣΤΗΡΩΣ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: **ΑΘΗΝΑΙ,**
ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ 11 **E. N. ΠΕΡΔΙΚΕΑΣ** **ΙΟΥΝΙΟΣ 1927**

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { **ΑΘΗΝΩΝ** 'Ετησίᾳ δραχ. . . . 36
ΕΠΑΡΧΙΩΝ > > > 40
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ > > > σελ. 5

πάθεια. Πῶς ν' διορθωθῆ ὁ νομίζων ὅτι εἶναι ὁ εὐφρέστερος πάντων, ὅτι δὲν ἔχει ἀνάγκην διορθώσεως, πῶς ν' ὑπολειπομένη ἔχεινος ποῦ θεωρεῖ ἑαυτὸν τέλειον; Ἡ ἀλαζονεία εἶναι ἐλάττωμα τῶν στερουμένων ἀνατροφῆς, τῶν μικρῶν τὴν ψυχὴν καὶ περιορισμένων πνευμάτων. Ὁ ἔχων ἀνατροφήν, καὶ ἀνεπτυγμένον τὸν νοῦν, ὁ ἀποκτήσας ἀληθεῖς γνώσεις, ὁ ἀληθῆς καὶ γενῆτος ἀνὴρ, δὲν ἀποτυφλοῦται ὑπὸ τῆς οἰήσεως, διότι ἔχων γνώσιν ὅτι γνωρίζει πολλά, γνωρίζει συγχρόνως ὅτι στερεῖται καὶ πλείστων' ἐπειδὴ δὲ τὰ πρῶτα εἶναι πολλοσημίριον τῶν δευτέρων, καὶ ἐπειδὴ, ὅσῳ περισσοτέρας ἀποκτᾷ γνώσεως, τόσῳ ἐκτείνεται ὁ νοῦς αὐτοῦ εἰς ἐκτίμησιν τοῦ πλήθους ἐκείνων ποῦ δὲν γνωρίζει, ἐπεταί ἀναγκαίως ὅτι, ὅσῳ προχωρεῖ εἰς τὸν δρόμον τῆς τελειότητος, τόσῳ κατανοεῖ τὴν σχετικὴν ἀτέλειαν αὐτοῦ, καὶ ἐπομένως ἀπομακρύνεται τῆς ἀλαζονείας καὶ τῆς οἰήσεως.

Τὴν φρικτὴν νόσον τῆς ἀλαζονείας τὴν εὐρίσκει εἰς ἀνθρώπους πάσης ἡλικίας, κυρίως ὅμως εἰς ἐκείνους οἵτινες διὰ ποταπῶν καὶ ἐξευτελιστικῶν μέσων ἀποκτήσαντες ὅπως ὅπως ἐν δίπλωμα, φαντάζονται ἑαυτοὺς τενεῖους ἀδιαφόρως ἢ ἢ μικρότης τῶν γνώσεων συνδιάζεται καὶ μὲ τὴν πρακτικὴν ἀπειρίαν τῶν πραγμάτων τοῦ κόσμου. Αὐτοὶ ἐπαίρονται διὰ τὴν εὐφυΐαν καὶ τὰς γνώσεις τῶν ἐνῶ αὐταὶ συνοψίζονται εἰς τὴν πρώτην σελίδα τοῦ πολυφύλλου καὶ μεγάλου βιβλίου τῶν γνώσεων, τὸ ὅποιο ἀπεπειράθησαν ν' ἀναγνώσωσιν.

Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ ὅτι ὁ ἐστερημένος τῆς μετριοφροσύνης ἀνθρώπος ἀντιστρατεύεται κατὰ τῆς βελτιώσεως αὐτοῦ· γίνεται προσέτι ὁ μόνος αἴτιος τῆς καθημερινῆς δυστυχίας του, ἀγωνιζόμενος κατὰ πᾶσαν ὥραν καὶ στιγμήν νὰ διατηρήσῃ τὴν δῆθεν ἀξιοπρέπειάν του, διότι φαντάζεται ὅτι, ὅσον αὐτὸς τιμᾷ ἑαυτὸν, τόσον τιμᾷ αὐτὸν καὶ ὁ κόσμος, λαμβάνει ἀφορμὴν, διὰ φίλου πῆδημα, νὰ θεωρῆ τὴν φιλοτιμίαν του προσβαλλομένην, πάντοτε εὐρίσκων αἰτίαν νὰ πάσῃ νὰ ζηλοφθονῆ καὶ νὰ ἀδημονῆ ἔσωτερικῶς, καὶ πάντα ταῦτα, διότι ἀντὶ τῆς λογικῆς καὶ μετριοφροσύνης, επικρατεῖ ὁ ὑπερερισμός τῆς ἀλαζονείας, ἐλάχιστα ὑπολειπομένης τῆς φρενοβλαβίας.

Ἐπάσχει ψευδῆς τις ἐκτίμησις ἰδεῶν τε καὶ πραγμάτων, καθιστώσα τὴν ἀλαζονείαν κινδυνώδως εὐπρόσιτον εἰς τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων. ὅταν μάλιστα αὕτη συνοδεύεται καὶ ἀπὸ μοχθηρὰν ψυχὴν. Γίνεται δὲ αὕτη ὅταν συγγέεται τὸ μισητὸν τοῦτο ἐλάττωμα μετὰ τῆς ἀληθοῦς φιλοκίμιας, τῆς εὐφροσύνης, τῆς τηρήσεως τῶν κανόνων

τοῦ ἀνδρισμοῦ, οὐδὲν ἐλεεινότερον καὶ φρικωδέστερον τῆς συγχύσεως ταύτης.

Λέγει ὁ ἀλαζών. «Προσπαθῶ ν' ἀποκτήσω θέσιν ἀξιοπρεπῆ εἰς τὴν κοινωνίαν διὰ τῆς τακτικῆς μου αὐτῆς». Ἀπατᾶσαι, δίσμοιρε ἄνθρωπε, ἀπάτην οἰκτράν' τίποτε δὲν κατορθοῖται διὰ τῆς ἀγυρικῆς ἀλαζονείας καὶ τῶν πλαστῶν ἐπιδείξεων. Ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ χαρακτῆρος συνομιστᾶται εἰς ἔργα καὶ οὐχὶ εἰς παρήφρονα ἐπιδεικτικὴν νενοφροσύνην. Ἔργα λοιπὸν κάμνε ἀξιοπρεπῆ καὶ μὴ καταβαίνεις εἰς πράξεις ποταπὰς καὶ ἀνάδρους. Καὶ τότε ἡ ἀξιοπρέπεια σου θὰ τηρηθῆ καὶ τότε ἡ φιλοτιμία σου, εἴαν ἔχῃς, θὰ ἐξασφαλισθῆ καὶ τότε οὐκ ἔστι μόνον οὐδόλως σὲ βλάπτει ἡ ἔλλειψις τῆς ἀλαζονείας, ἀλλὰ μάλιστα σὲ ἀναβιβάζει εἰς ὑψηλότεραν περιωπὴν, διότι σὲ ἀναδεικνύει ἀνώτερον τῆς θέσεώς σου, τῆς τύχης σου, ἀξιώτερον τοῦ ὅτι εἶσα..

Ἡ ἀλαζονεία εἶναι ἐγδυμα τὸ ὅποιον φορεῖ ὁ ἀλαζών διὰ νὰ καλύψῃ ὅλα του τὰ ἐλαττώματα, ὅλας του τὰς ἀσχημίας, ὅλας του τὰς ἀγυρικὰς καὶ ἀπάτας, μὲ τὸ ἐγδυμα τοῦτο ζητεῖ νὰ τὰ σκεπάσῃ ἀποξενωμένος ἀπὸ τὴν καλὴν κοινωνίαν.

Ὁ ἀλαζών ἀλαζονεύεται διὰ τὰ ἔργα του, ἐνῶ πᾶς ἄλλος θὰ ἠσχύνετο δι' αὐτά. Ζητεῖ νὰ θαμβώσῃ τοὺς ἄλλους διὰ νὰ μὴ τὸν πλησιάσουν καὶ κατανοήσουν αὐτὸν, ἀλλ' ἄλλο δὲν κατορθώνει εἰμὴ τοὺς ἡλιθίους καὶ εἰς πρωτογενῆ κατὰστασιν εὐρίσκειμένους νὰ ἐξαπατήσῃ.

Ἀλαζονεύομενος προσπαθεῖ νὰ πείσῃ ὅτι εἶναι εὐγενής, ἀλλὰ αἱ πράξεις του μᾶς ἀποκαλύπτουν ἔχει καταγωγὴν ἀχθοφόρου ἢ καὶ χειροτέρου τούτου, καὶ ζητεῖ, εἰς μίτην, νὰ μᾶς ἐξαπατήσῃ καὶ τὸν πιστεύσομεν εὐγενῆ ἀπὸ τοῦ Νῶε.

Ἀλαζονεύεται διὰ τὴν εὐφυΐαν του, Ἰλιγγιᾶ συχνάκις ἡ διάνοιά του διὰ τὰ κατορθώματά του, ἀλλὰ δὲν βραδύνει νὰ πεισθῆ ὁ μακάριος αὐτὸς ἀνθρώπος ὅτι εὐρίζεται κατωτέρα πολλῶν ἄλλων, καὶ ζητεῖ νὰ τὴν καλύψῃ διὰ τῶν ποταποτέρων καὶ ἀνανδροτέρων μέσων, διὰ νὰ μὴ φοραθῆ, διὰ νὰ μὴ ἀποκαλυφθῆ ἡ γυμνότης του.

Μεταχειρίζεται πᾶσαν ἀπάτην καὶ πάντα δόλον διὰ νὰ ἐπιτύχῃ, ὅτι ὅσα ἡ νοσηρὰ διάνοιά του δὲν τὸν συντρέχει νὰ ἐπιτύχῃ διὰ τῆς ἰκανότητος καὶ εὐλιχνείας, διότι στερεῖται τούτων. Εἰς τὸν τετυρωμένον, τὸν ἀλαζόνα, τὸν ἀσκὸν τὸν πλήρη ἀέρος, τὸν ἐγωπαθεῖ μέχρῃς ἐγκληματικῆς παραφροσύνης, εἴαν, πλανόμενοι, δώσητε ἐξουσίαν, ἢ ἀναθέσητε ἐργασίαν θὰ ἐπαφελῆθῃ τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ἀγαθότητός σας, καὶ θὰ σᾶς δολιευθῆ κατὰ τρόπον σατανικόν, διότι εἶναι φυσικὸν τὸ τοιοῦτον δι' αὐτόν.

Ἡ ταπεινώσις καὶ ἡ περιφρόνησις τοῦ ὑψούντος ἑαυτόν, ἐκτὸς τῆς ἀφύκτου ποινῆς τῆς θείας δίκης, εἶναι ἐπιβεβλημένον νὰ ἐπιβάλλεται καὶ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ὡς τιμωρία ἄμεσος τῆς δικαιοσύνης.

Πρὸς τοὺς φουσκομένους τούτους ἀσκούς, τοὺς τετυρωμένους σκώληκας τοὺς ἐπιχειροῦντας νὰ χαλαρώσωσι τὸν κοινωνικὸν δεσμὸν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς φιλίας, τοὺς ὑπερφιάλους τούτους ἀνθρωπάκους ἢ ὑπανθρώπους, πρέπει ν' ἀντιτάσσουν τὴν ἀποτροφὴν τῆς χλεύης· διότι αὐτοὶ δι' οὐδὲν καλὸν εἶναι προορισμένοι, εἰμὴ νὰ παίξωσι πάντοτε τὸν ῥόλον τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισσαίου, περιβεβλημένοι τὸ ἀπαισιον ἐγδυμα τῆς ὑψηροσύνης, ἢν μεταχειρίζονται μετὰ δεξιότητις ἠθοποιοῦ πλανωμένου θιάσου, ὥστε ν' ἀναγνωρίζονται εὐκόλως.

Ἐχουσιν ἀπόλυτον ἀνάγκην τοῦ ἀπαισίου τούτου ἐγδυματος διὰ νὰ καλύπτωσιν ὅσα πραγματικῶς ἐλαττώματα

ΤΟ ΔΙΗΜΕΡΟΝ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Μετά πολῆς ἐπιτυχίας ἐγένετο διήμερον στρατόπεδον τῶν Προσκοπικῶν Ὁμάδων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς εἰς τὴν γραφικὴν καὶ πευκόφυτον τοποθεσίαν ΚΑΛΟΖΡΕΖΑ, παρὰ τὰ Τουρκοβούνια παραχωρηθεῖσαν εὐγενῶς ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου κ. Χαροκόπου, τῶν προσκόπων διελθόντων ἐν πλήρη ἀνέσει καὶ ἐνθουσιασμῷ δύο ἡμέρας εἰς τὸ ἔμπροσθεν.

Τὸ στρατόπεδον ἤρχισε τὴν 5ην μ. μ. ὥραν τοῦ Σαββάτου 2 Ἰουλίου. Αἱ ὀμάδες συνεκεντρώθησαν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Σώματος ὁπόθεν ἐξεκίνησαν ὑπὸ τὸν Περ. Ἐφορον Ἀντικοβοιωτίας καὶ Σαρωνικοῦ κ. Ἰω. Θεοχάρην καὶ μετέβησαν διὰ τῆς Λεωφόρου Κηφισίας κατ' εὐθείαν εἰς τὸ στρατόπεδον ὅπου ἔφθασαν τὴν 8ην ἑσπερινὴν λαβοῦσαι ἀμέσως τὰς ὀρισθεῖσας δι' ἐκάστην ὀμάδα θέσεις.

Ἀριστερὰ τῶ εἰσερχομένῳ εἰς τὸ στρατοπέδον καὶ ὑπὸ τὴν σκιὰ μεγάλου πεύκου ἐστήθη ἡ σκηνὴ τοῦ στρατηγείου, εἰς τὴν ὁποίαν κατεκλίθησαν ἐγκαίρως προσελθόντες ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. Στρατηγὸς Λέστος καὶ ὁ Γενικὸς Ἐφορὸς κ. Χρ. Μπρισιμιτζάκης ὀλίγον δὲ κατωτέρω εἶχε στηθῆ ἡ σκηνὴ τῆς ὀμάδος τῆς ὑπηρεσίας διὰ τὴν φρουρὰν.

Περὶ τὰς 20 σκηναὶ κωνικαὶ καὶ τετράγωνοι καὶ ποικιλία ὠραίων ἀντισκηνῶν ἐξ ὧν ἰδιαιτέρως ὠραία καὶ τακτικὰ τὰ τῆς 6ης Ο. Α. ὑπὸ τὸν ἀρχηγέοντα Νικ. Κουλαξίτην, ἐν ὁμοιομορφίᾳ ἐκόσμου, ἐν σχήματι ἡμικύκλιον μὲ μέτωπον πρὸς τὴν σκευὴν τοῦ Στρατηγείου τὴν ἀπέραντον πευκόφυτον ἔκτασιν ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς ὁποίας διηλθον τόσας εὐχάιστους ὥρας ἑξακόσιοι πεντήκοντα Πρόσκοποι τῶν Ὁμάδων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὑπὸ τοὺς Ἀρχηγούς καὶ τοὺς βαθμοφόρους τῶν, μὲ τὰ ἐφόδιά τῶν τὰ μαγειρικὰ τῶν σκευῶν καὶ ὅλα τὰ ἐξορτήματα ἐνὸς πλήρους καὶ ἄριστα, ὑπὸ πᾶσαν ἐποπιν, κατηρητισμένου Πρασκοπικοῦ Στρατοπέδου.

Μετά τὴν 10ην ὥραν τῆς νυκτὸς προσῆλθον πλησται ὀμάδες ἐργαζομένων Προσκόπων, καθὼς καὶ αἱ Πειραικαί, ὑπὸ τὸν προσωρινὸν Ἐφορέοντα Ἀρχηγὸν κ. Μιχ. Λεόν, αἵτινες ἐν σιγῇ χαρακτηριστικῆ τῆς ἐπικρατούσης πειθαρχίας εἰσῆλθον εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ κατέλαβον τὰς θέσεις τῶν. Ἡ πρώτη νύξ διήλθεν ἐν σιγῇ διακοπτομένη μόνον ἀπὸ τὰ προστάγματα τῶν προσκόπων κατὰ τὰς ἐνεργουμένων ἐφοδῶν.

Τὴν ἐπόμενῃν. Σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα τοῦ περιφερειακοῦ κ. Ἰω. Θεοχάρη, ἐπιβλέψαντος ὡσαύτως διὰ τὴν ἐπακριβῆ ἐκτέλεσίν του, τὴν 5 ὥραν καὶ 30' π. μ. ἐσήμαεν

ματα ἔχουσι, ἰδίως δὲ τὸ τοῦ φθόνου διὰ πάντα ἔχοντα ἀνδρικὸν χαρακτῆρα, κοινωνικῶς δὲ καὶ πνευματικῶς ἀνώτερόν των.

Αὐτοὺς, ἀγαπητοὶ πρόσκοποι, δύνασθε εὐκόλως νὰ τοὺς ἀναγνωρίζετε μὲ τὴν προσκοπικὴν σας ἰκανότητα καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀντιλήψεως, νὰ τοὺς ἀποφύγετε καὶ νὰ τοὺς περιφρονῆτε διότι ἄλλως κινδυνεύετε νὰ ἐμπλακῆτε εἰς τὰς παγίδας τὰς ὁποίας ὡς ἄλλοι λαοθρήραι, στήνουν διὰ τοὺς ἀθῶους τὴν ψυχὴν καὶ διὰ τοὺς ἡλιθώτους αὐτῶν.

Δὲν ὑπάρχει δικαιότερα, οὔτε εὐστοχωτέρα τιμωρία ἀπ' ἐμείνην ἢ ὁποία κολάζει ἕκαστον κατὰ τὸ αὐτὸ ἐκβῆν μέρος, κατὰ τὸ ὅποιον ἀμαρτάνει.

Πόρος—Ἰούλιος

ΧΡΙΣΤΟΣ Κ. ΜΠΡΙΣΙΜΙΤΖΑΚΗΣ

τὸ ἐγεγῆριον, καὶ μετ' ὀλίγων ὄμιλοι Προσκόπων εὐθύμων καὶ ζωηρῶν, μὲ τὸ ἡλιοκαῆς χεῶμα τῆς υγείας ἀνεπήδησαν ἐκ τοῦ δροσεροῦ νυκτερινοῦ ὕπνου καὶ κατέκλυσαν κάθε γωνίαν τοῦ στρατοπέδου, ἀσχολούμενοι μὲ ὅλην τὴν ἐμπροσπουσαν σοβαρότητα εἰς τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὀμάδων τῶν συσσίτιον, καθαριότητα, μεταβίβασιν διαταγῶν καὶ ὅλας τὰς συναφεῖς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας καθιστᾷ ἀπαραίτητους ἢ ἀνάγκη τῆς πλήρους καὶ κανονικῆς λειτουργίας τοῦ στρατοπέδου, τὸ ὅποιον, ἐὰν ἐβλεπεν κανεὶς ἐκ τοῦ μακροῦθεν, δὲν θὰ ἦτο δύσκολον νὰ ἐξαγάγῃ ὅλα τὰ ὠραία καὶ αἰσιόδοξα διὰ τὸ μέλλον τῶν παιδιῶν αὐτῶν συμπεράσματα.

Ἐκ τῶν πρώτων ὁ Περιφ. Ἐφορὸς ἐκανόνισε τὴν σειρὰν τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ὁμάδων, μετ' ὃ διέταξε καὶ ὤρισαν οἱ κ. κ. Ἀρχηγοὶ ὑπενωμοτάρχας οἱ ὁποιοὶ ἐχηρήμενον ὡς σύνδεσμοι μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν Ὁμάδων πρὸς ταχεῖαν μεταβίβασιν τῶν διαταγῶν.

Περὶ τὴν 7ην π. μ. δύο τεράστια αὐτοκίνητα καταφθάνουν εἰς τὸ στρατόπεδον μὲ ἑκατὸν εἰκοσι Πρόσκόπους μὲ τὴν Μουσικὴν μπάνταν. εἶναι οἱ τρόφιμοι τοῦ Ζαννείου Ὁρφανοτροφείου Πειραιῶς μὲ τὸν Διευθυντὴν τους καὶ ἀντιπρόεδρον τοῦ Τ. Π. Σ. Πειραιῶς κ. Γεώργ. Παπαδόπουλον.

Μετ' ὀλίγον ἕτερον αὐτοκίνητον καταφθάνει. εἶναι ὁ Πρόεδρος τοῦ Τ. Π. Σ. Πειραιῶς κ. Γ. Σουσιάνας ἰατρὸς καὶ Δημοτικὸς Σύμβουλος, μετὰ τῶν Συμβούλων τοῦ Συνδέσμου κ. κ. Ἰδομ. Καραγιαννάκη, δικαστοῦ, Ἀντ. Γλυμενοπούλου, Ταγματάρχου ὑποδιοικητοῦ τοῦ 34ου Συνταγῆς καὶ Ἰω. Στάη, δικηγόρου καὶ παλαίου Ἀρχηγοῦ τοῦ Σώματος.

Καὶ ἐνῶ ὅλοι εὐρίσκοντο εἰς κίνησιν ἐκτελοῦντες ἕκαστος τὴν ὑπηρεσίαν του, ἀκούεται σάλπισμα γενικοῦ προσκλητηρίου. εἶναι 8η παρὰ 15'. Ὄρα ἐπάρσεως τῆς Σημαίας, ἀναφορᾶς, ἐπιθεωρήσεως. Ὅλα σταματοῦν καὶ μὲ ζηλευτῆ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. στρατηγὸς Λέστος καὶ ὁ Γενικὸς Ἐφορὸς Μπρισιμιτζάκης πρὸ τοῦ Στρατηγείου.

ταχύτητα καὶ τάξιν παρατάσσονται ὄλαι αἱ Ὀμάδες εἰς ἀνεπτυγμένην φάλαγγα παρατάξεως κατὰ μῆκος τοῦ στρατοπέδου, ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν, καὶ ἐκεῖ παρατεταγμένοι ἀπέδωσαν τὰς τιμὰς καθ' ἣν στιγμήν μετὰ τὸ χάιδεμα τῶν πρωϊνῶν ἀκτίνων τοῦ Ἀττικοῦ Ἡλίου καὶ ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς Μουσικῆς ἀνυψώμετο ὑπερήφανος καὶ μετὰ ὅλην τὴν ἐμπρέπουσαν μεγαλοπρέπειαν ἡ Σημαία τοῦ στρατοπέδου περὶ τὴν ὁποίαν βλοσυρὸς κοῖ προσεκτικὸς ἐβημάτιζεν ὁ μικροσκοπικὸς φρουρὸς των.

Ἐπηκολούθησεν ἡ ἀναφορὰ ἣν ἔλαβον διὰ μὲν τὰς ὀμάδας Ἀθηνῶν οἱ ἀρχαιότεροι τῶν Ἀρχηγῶν αἵτινες ἀνέφεραν εἰς τὸν Περιφερειακὸν κ. Ἰω. Θεοχάρην καὶ οὗτος εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Δ. Σ. τοῦ Σώματος Στρατηγῶν Λέστον, εὐρισκόμενον ἐν στολῇ, ὅστις ἐπιθεώρησε τὰς παρατεταγμένας Ὀμάδας ἐκφράσας εἰς τὸν κ. Περιφ. Ἐφορον τὴν εὐαρέσκειάν του διὰ τὴν ἀριτίαν ἐμφάνισιν, τὸ παράστημα καὶ τὴν τάξιν τῶν προσκόπων μας. Εἶτα ὁ κ. Περιφ. Ἐφορος ἐνίργησε λεπτομερῆ ἀτομικὴν ἐπιθεώρησιν ἐξέφρασε δὲ τὴν πλήρη ἱκανοποίησίν του.

Ἡ ἀφιξίς τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ν. Ἀγγλικῆς ἀποστολῆς.

Τὸ πρόγραμμα ἐξακολούθει ἐφαρμοζόμενον ἐν ὅλῃ του τῇ λεπτομερείᾳ, ὅταν περὶ τὴν 11ην π. μ. αἱ σάλλιγγες ἀνήγειραν τὴν ἀφιξίν τοῦ Ἀγγλοῦ Πλοίαρχου κ. Ταίρλ.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀγγλικῆς τοῦ Ναυτικοῦ Ἀποστολῆς εἶναι ἄκρως φιλοπρόσκοπος, μέλος τακτικὸν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Κεντρικοῦ ἐν Λονδίῳ Γραφείου. Ἐπειδὴ κατὰ τὸ τελευταῖον τέιον παρατεθὲν αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου κ. Μπρισμιτζάκη, παρεκάλεσε νὰ τὸν εἰδοποιήσῃ ὅταν θὰ γίνῃ τὸ πρῶτον Προσκοπικὸν στρατόπεδον διότι ἐπεθύμει νὰ περάσῃ μίαν ἡμέραν πλησίον τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων, ὁ κ. Γενικὸς Ἐφορος τὸν προσεκάλεσε δι' ἐπιστολῆς του εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς Καλογρέζας.

Ὁ κ. Ταίρλ ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τῶν Προσκοπικῶν Ἀρχῶν, ἐνῶ ἡ Ὀμάς τῆς ὑπηρεσίας τῷ ἀπένευμε τὰς τιμὰς, παρὰ τὴν σημαίαν πλησίον τῆς ὁποίας ἔστη χαιρετῶν, ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς παιανιζούσης τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον τῶν Ἀγγλων.

Κατόπιν ἐπιθεώρησε τὴν παρατεταγμένην Ὀμάδα ἐρωτήσας τὴν κραυγὴν τῶν ἐνωμοτιῶν. Ὁ Πλοίαρχος Ταίρλ, ἀκολούθως μετὰ τῶν Γενικοῦ καὶ Περιφερειακοῦ Ἐφόρων ἐπιθεώρησε μίαν πρὸς μίαν ὄλας τὰς ὀμάδας, εἰς τὴν κατασκήνωσιν, ἀτομικῶς ἐρωτῶν τὰ ἔτη ὑπηρεσίας ἐκάστου τὸ ἐπάγγελμα του, τὰς εἰδικότητάς του καὶ κάθε σχετικὴν λεπτομέρειαν, ἐκ τῶν ὁποίων ὄλων ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι τέλειος πρόσκοπος.

Τὴν μεσηβρίαν παρετέθη γεῦμα μετὰ τὰ φαγητὰ ὅπου ἕκαστος εἶχε φέρῃ μαζῷ του, ὑπὸ μεγάλην σκηνὴν, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ὁ Ἀγγλὸς πλοίαρχος κ. Ταίρλ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Χαροκόπου ἰδιοκτῆται τοῦ κτήματος, οἵτινες καθυπεχρέωσαν ἅπαντας μετὰ τὴν εὐγένειαν των καὶ τὰς περιποιησεις των, καθ' ὅσον διέθεσαν ἀφ' ἐσπέρας τὸ προσωπικὸν τῆς ἐπαυλεῶς των καὶ δι' ἱππηλάτου βυτίου μετέφερον ἀδιακόπως ἐπὶ τόπου δροσερώτατον ὕδωρ οὕτως ὥστε οἱ Πρόσκοποι ἀπέφευγαν τὸν δρόμον (5 λεπτῶν ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου εἰς τὴν πηγὴν καὶ μυρίας ἄλλας ἐκδουλεύσεις παρέσχον μαζῷ μετὰ τὴν εὐγενῆ καὶ πολύτιμον συντροφίαν των ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. τοῦ Σώματος Στρατηγῶν κ. Λέστος, ὁ Γενικὸς Ἐφορος κ. Χρ. Μπρισμιτζάκης, ὁ Περιφ. Ἐφορος κ. Ἰω. Θεοχάρης, ὁ Πρόεδρος, ἀντιπρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Τ. Π. Σ. Πειραιῶς.

Μετὰ μεσηβρίαν ὁ κ. Ταίρλ ἐξέφρασε εἰς τὸν κ. Περιφ. Ἐφορον τὴν ἐπιθυμίαν του νὰ ἴδῃ προσκοπικὰ παι-

χνίδια. Ἀμέσως ἐκλήθησαν οἱ σύνδεσμοι, ἐδόθη ἡ διαταγὴ καὶ αὐτοστιγμῆ ὁ πρὸ τοῦ στρατοπέδου εὐρὺς χώρος μετεβλήθη εἰς Στάδιον. Ὁ Ἀγγλὸς Πλοίαρχος κατενδουσιασμένος ἐξήγεισε νὰ ἀγωνισθοῦν οἱ Πρόσκοποι εἰς τὴν σκουταλοδρομίαν, εἰς δὲ τοὺς νικητὰς Προσκόπου τῆς 9ης Ὁ Ναυτοπροσκόπων Ἀθηνῶν ὑπεσχέθη ὅτι θὰ στείλῃ ὡς ἑπαθλον ἀνά ἓνα μαχαιρίδιον προσκοπικόν. Δευτέρᾳ εἰς τὸ ἀγώνισμα τοῦτο ἦλθεν ἡ 6η Ὁ. Α.

Ὁ κ. Ταίρλ ἀνεχώρησε τὴν πέμπτην μ. μ. ὄραν ἐν μέσῳ ζωηροτάτων ζητωκραυγῶν ὑπὲρ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος. Πρὸ τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ Ἰνδικῶς μας Ἐφορος ἐξήγησε δι' ὀλίγων εἰς τοὺς ζητωκραυγάζοντας Προσκόπους τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Ἀγγλοῦ Πλοίαρχου ὑπὲρ τῶν προσκόπων καὶ τὴν θέσιν ἣν κατέχει ἐν τῷ διεθνῆι προσκοπισμῷ, ἀποτενόμενος δὲ εἰς τὸν κ. Ταίρλ τῷ ὑπέβαλε τοὺς χαιρετισμοὺς τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων, ὅπως διαβιβάσει αὐτοὺς εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς συναδέλφους των καὶ ἐν τέλει ἐζητωκραύασεν ὑπὲρ τῆς Ἀγγλίας, ὁ δὲ κ. Ταίρλ πρὶν ἀναχωρήσῃ ἀνῆλθεν εἰς τὴν κλίμακα τοῦ αὐτοκινήτου του καὶ ἐζητωκραύασεν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων καὶ Ναυτοπροσκόπων καὶ ὑπὲρ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου κ. Χρ. Μπρισμιτζάκη.

Καὶ τὸ στρατόπεδον λήγει. Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ κ. Ταίρλ, πρόσκοποι τοῦ Πειραιῶς ἔπαιξαν τὸ δράμα «τὸ 1912 στὴν Νιγηρίτα» μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας, μετὰ δὲ τοῦτο διετάχθη ἡ λύσις τοῦ στρατοπέδου. Αἱ σκηναὶ συνελέγησαν ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ καὶ αἱ ὀμάδες παρετάχθησαν εἰς φάλαγγα πρὸς ἀναχώρησιν. Ἐγένετο ἡ ὑποστολὴ τῆς σημαίας, παιανιζούσης τῆς μουσικῆς τῆς Ὀμάδος Πειραιῶς τοῦ Ζ. Ο. μεθ' ἧς εἰς τὰς παρατεταγμένας ὀμάδας ὁμίλησεν ὁ Πρόεδρος στρατηγὸς Λέστος εὐχαριστήσας διὰ τὴν ἐπικρατήσασαν τάξιν καὶ ζηλευτὴν πειθαρχίαν καὶ συγχαρεῖς ἅμα διὰ τὴν πλήρη ὀργάνωσιν, ἀπήντησε δὲ αὐτῷ ὁ Περιφ. κ. Ἰω. Θεοχάρης εὐχαριστήσας οὐτὸν ἐξ ὀνόματος τῶν Ἀρχηγῶν καὶ Προσκόπων διὰ τὴν παρακολούθησιν τοῦ στρατοπέδου ἐν ὅλῃ του τῇ λεπτομερείᾳ.

Τὴν 7 1/2 μ. μ. ὁ κ. Περιφ. Ἐφορος διέταξε ἀναχωρησὶν καὶ αἱ ὀμάδες παρήλασαν πρὸ τῶν προσκοπικῶν Ἀρχῶν καὶ διὰ τῆς λεωφόρου Κηφισίας κατηυθύνθησαν εἰς Ἀθήνας ἐν μέσῳ ἀσμάτων καὶ ζητωκραυγῶν.

Λεπτομερῆ ἔκθεσιν περὶ τοῦ στρατοπέδου ὑπέβαλεν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Σώματος ὁ Περιφ. Ἐφορος κ. Ἰω. Θεοχάρης.

ΜΑΝΘΑΝΟΜΕΝ ΟΤΙ

— Ἦρχισαν λειτουργοῦσαι δύο ὀμάδες προσκόπων εἰς τὸ Χαλάνδρι, ἀποτελέσασαι πλήρες σύστημα τὴν δὲ ἐσπέραν τῆς 23 ἑξαμαν νυκτερινὴν πορείαν πρὸς Πεντέλην.

— Ἐπίσης ἤρχισε ἡ λειτουργία τῆς 26ης Ὀμάδος τῆς ὁποίας ὁ πρόσκοπος κ. Τζαννετάκης ἔσωσε ἓνα τραυματισμένο ἀπὸ ποδήλατο, κοριτσάκι μεταφέρει τοῦτο ἐγκαιρῶς εἰς Φαρμακεῖον.

Ἡ 6η Ὀμάς ἐξέδραμεν εἰς μεγ. Πεῦζο ἡ 2α εἰς Βουβυλάν ὅπου στρατοπεδεύει ἡ 16η ἡ 3η ναυτοπροσκόπων εἰς Βάρκεζαν, ἡ 8η εἰς Πεντέλην.

Ἡ 4η καὶ 11η ἐξέδραμον εἰς Σαλαμίνα, ἡ 17η εἰς Βουβυλάν, ἡ 9η ἔκαμε ὄραϊαν ἄνοδον εἰς Παρνασσὸν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ἰτέαν Γαλαξιδίου.

— Ἀφίχθη ὁ περιφ. Ἐφορος Καίρου κ. Χρήστοβιτς ἀναμένεται ὁ τῆς Μιτυλήνης κ. Παλαιολόγος καὶ ὁ τοῦ Ἐφορος Καζαζάρ κ. Τσιούτρας.

— Εἰς τὴν Τρίπολιν ἐτοιμάζεται δεκαήμερον Στρατόπεδον εἰς τὰ Ἐλατοβριθῆ Ἀρκαδικὰ ὄρη Πελοποννησιακόν.

— Ἐδήλωσαν μέχρι τοῦδε συμμετοχὴν αἱ Καλάμαι τὸ Μελιγαλᾶ καὶ ἡ ὁμάς Ἀμαλιάδος.

— Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ στρατοπέδου θὰ γίνῃ ἐπίδειξις προσκοπικῶν γνώσεων εἰς τὸ πεδῖον τοῦ Ἄρεως τῆς Τριπόλεως.

— Τὸ 11ον Σύνταγμα χορηγῆσὶ πρὸς τοῦτο ἀντίσκηνα, μαγειρικὰ σκευῆ, μεταγωγικὰ καὶ τροφίμα.

— Εὐχόμεθα πλήρη ἐπιτυχίαν καὶ συγχαίρομεν τοὺς ὀργανωτάς.

— Νέα Ὀμάς προσκόπων ἐτοιμάζεται εἰς τὴν Δημητσάναν ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ Προέδρου τοῦ Συλλόγου Φιλοπροόδων κ. Λαγοπάτη.

— Ἐξεδόθη καὶ Ἐγκύκλιος τοῦ κ. Γενικοῦ Ἐφόρου συνιστώσα περιφερειακὰς συγκεντρώσεις.

— Μία ὁμάς προσκόπων ἐτοιμάζεται ἐπίσης εἰς τὴν Μασσαλίαν ὑπὸ τὸν κ. Χαρδουβέλην.

— Τὴν 18 Ἰουλίου ἀφίχθησαν ἐκ Κων/πόλεως περὶ τοὺς 35 πρόσκοποι ὑπὸ ἀρχηγούς καὶ καθηγητάς τινας μερίμνη δὲ τοῦ Σώματος τοῖς ἐγένετο ἐν Πειραιεὶ θερμὴ ὑποδοχὴ εἰς ἣν συμμετέσχεν ἡ μουσικὴ τῆς Προσκοπικῆς ὁμάδος τοῦ Ζανγείου Ὀρφανοτροφείου παρουσίᾳ καὶ τοῦ Περιφερειακοῦ Ἐφόρου κ. Θεοχάρη

— Οἱ ξένοι ἀνελθόντες εἰς Ἀθήνας δαπάνη τοῦ Σώματος τῶν Ἑλλήνων προσκόπων ἔμειναν εἰς τὰς πολὺ καθαράς αἰθούσας τῆς Ριζαρείου Σχολῆς.

— Τὴν ἐπομένην τοῖς ἐγένετο δεξιώσεις εἰς τὰ σηματολόγιστα γραφεῖα τοῦ Σώματος, καὶ ἡ δεξιώσεις δὲ αὐτὴ συνεταυτίσθη μὲ τὴν τῶν Προσκόπων Ἰωαννίνων.

— Τοὺς Οὐγγυροὺς Πρόσκόπους προσεφώνησεν ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. στρατηγὸς Λέστος εὐχηθεὶς τὸ καλῶς ἤλθαι καὶ ἐζητωκραύγασεν ὑπὲρ τοῦ Οὐγγρικοῦ ἔθνος, ἀναλυτικώτερον δὲ ὁμίλησεν ἀπαντῶν εἰς τὴν ἀντιφώνησιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ὁ Γ. Ἐφορος κ. Μπισμιτζάνης ἐκφράσας τὴν χαρὰν τῶν Ἑλλήνων προσκόπων καὶ τὴν διεθνή σημασίαν τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ προσκοπικὴ ἰδεολογία, ἐτόνισε δὲ ἰδιαιτέρως τὴν εὐτυχὴ σύμπτωσιν τῆς ἐπισκέψεως τῶν Οὐγγυρῶν καὶ τὴν προσκόπων Ἡπείρου διὰ τοὺς ὁποίους μνεῖαν ἔκαμε τῶν ἀγώνων τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας.

— Μετὰ τὴν μακρὰν ὁμιλίαν τοῦ κ. Γενικοῦ Ἐφόρου ἐψάλλησαν οἱ ὕμνοι Οὐγγαρίας καὶ Ἑλλάδος καὶ ἡ ὠραία ἐορτὴ ἔληξε, προσφερθέντων ἀναψυκτικῶν.

— Ἡ Οὐγγρικὴ Πρεσβεία διὰ θερμοῦ ἐγγράφου τῆς ἠγαθήσθησε καὶ συνεχάρη τὸ Σῶμα τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων διότι διὰ τῶν ληφθέντων παρ' αὐτοῦ μέτρων κατέστησε τόσον εὐχάριστον τὴν ἐνταῦθα διαμονὴν τῶν Οὐγγυρῶν Προσκόπων.

— Δίκαιον εἶνε νὰ ἐξαρθῇ ἐν προκειμένῳ ἡ Ἐνδελχὴς μερίμνα τοῦ ἀκαταπονήτου Γενικοῦ Γραμματέως κ. Μίνδλερ, ἀρχηγοῦ τοῦ Α'. Συστήματος Ἀθηνῶν προσωπιῆ μερίμνης τοῦ ὁποίου διηκολύνθησαν ὅλα τὰ ζητήματα τῆς ἀφίξεως, δεξιώσεως καὶ ἀνέτου διαμονῆς τῶν Ἐπισκεπτῶν μας ἐξ Οὐγγαρίας.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΚΑΛΑΜΩΝ

Ἐὰν παρατηροῦσε ζανεὶς τὰς τελευταίας αὐτὰς ἡμέρας, εἰς τὴν προσκοπικὴν λέσχην θὰ ἐβλεπεν μίαν ἐξαιρετικὴν κίνησιν διότι τὸ Σύστημα ἐπανελάβε τὰς ἐργασίας του ἀπὸ τὴν 15θήμερον διακοπὴν του διὰ τὰ διαγωνίσματα τῶν προσκόπων. Ὅλοι ὁμοῦ ἐκαθάριζαν τὴν μεγάλην αἶθουσαν τῆς λέσχης τῶν, διότι αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἀνέμεναν τοὺς προσκόπους Ἰωαννίνων οἱ ὁποῖοι ζάμουν τὸν γύρον τῆς Πελοποννήσου καὶ διότι πρόκειται νὰ δοθῇ ἡ ὀρκωμοσία τοῦ νέου ἀρχηγοῦ κ. Δ. Φωτοπούλου.

Τὴν 10ην π. μ. τῆς 10-7-27 ἐγένετο σύνταξις ἀναφορὰ καὶ ἡ εἴσοδος τῆς Σημείας ἔμπροσθεν τῆς παρατάξεως τῶν ὁμάδων.

Στὰς 10 καὶ 10' ὁ Ἀρχηγὸς ἔδωκε τὸ πρόσταγμα προσοχῆ καὶ εἰσῆλθεν ὁ ἐμπυχωτῆς καὶ φιλοπρόσκοπος περιφερειακὸς μας ἔφορος κ. Κ. Γεωργούλης ὅστις δι' ὀλίγων μᾶς ἐξήγησε τὸν σκοπὸν τῆς ὀρκωμοσίας.

Κατόπιν ὠρκίσθη ὁ νέος ἀρχηγὸς τὸν συνεχάρη ὁ κ. Περιφερειακὸς, ὁ κ. Κολλιόπουλος μέλος τοῦ Τοπικοῦ Προσκοπικοῦ Συνδέσμου καθὼς καὶ ἅπαντες οἱ Πρόσκοποι καὶ οὕτω ἔληξεν ἡ ὠραία τελετὴ τῆς ὀρκωμοσίας τοῦ νέου μας ἀρχηγοῦ ὅστις ὑπόσχηται πολλὰ διὰ τὸν Προσκοπισμὸν.

Καλάμαις 11-7-12 Κ. Δ. Καμουτσῆς Ἐν/χης Π Ἐνωμοτίας.

ΑΙ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

Ἐπὶ τέλους ἐπετεύχθη ἐκπτώσις 20ο)ο διὰ τοὺς ταξιδεύοντας καθ' ὁμάδας πρόσκοπους εἰς ὅλους τοὺς σιδηροδρόμους Πελοποννήσου, Μακεδονίας κλπ. Ἐπίσης ὁ Σιδηροδρόμος Κηφισσίας ἀπεφάσισεν ἐκπτώσιν 20ο)ο ὅταν ταξιδεύουν ἄνω τῶν 20 καὶ 25ο)ο κάτω τῶν 20 πρόσκόπων. Τὸ αὐτὸ ἐδέχθη καὶ ὁ Σιδ. Ἀθηνῶν—Πειραιῶς κατόπιν προσωπικοῦ διαβήματος τοῦ Γενικοῦ μας Ἐφόρου.

ΤΟ ΠΑΙΓΝΙΔΙ ΤΗΣ ΠΥΞΙΔΟΣ

Μέσα εἰς τὴ λέσχην ἠμπορεῖτε νὰ παίξετε τὸ κάτωθι παιχνίδι. Οἱ τέσσαρες τοῖχοι τοῦ δωματίου πέρνουν τὰ ὀνόματα τῶν τεσσάρων κυρίων σημείων τοῦ ὀρίζοντος Βορρᾶς, Νότος, Ἀνατολὴ Δύσις. Τὰ παιδιὰ χωρίζονται εἰς 4 καὶ λαμβάνουν θέσεις εἰς τοὺς 4 τοίχους εἰς τρόπον ποῦ νὰ ἐπιτρέπη νὰ κινῶνται ἐλευθέρως.

Ὁ ἀρχηγὸς στέκεται εἰς τὸ μέσον καὶ φωνάζει: ὁ ἀέρας φυσᾷ ἀπὸ Νοτιοδυτικᾶ, ἢ ἀπὸ Νότον, ἢ ἀπὸ Βορειοανατολικᾶ κλπ.

Κάθε φορὰ ποῦ ἀκούγεται τὸ ὄνομα ἐνὸς σημείου τοῦ ὀρίζοντος τὰ παιδιὰ ποῦ ἴστανται εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον στρέφουν ὀλόκληρα πρὸς τὸν τοῖχον. Ὅσα παιδιὰ γυρίσουν χωρὶς νὰ πρέπει ἢ δὲν γυρίσουν πρὸς τὸν τοῖχον ποῦ πρέπει νὰ γυρίσουν βγαίνουν ἔξω ἀπὸ τὸ παιχνίδι. Τὸ παιχνίδι ἐξακολουθεῖ καὶ ὅσο λιγότεροι πρόσκοποι μένουν τόσον γρηγορότερα φωνάζει ὁ ἀρχηγὸς τὰ ὀνόματα τῶν καιρῶν εἰς τρόπον ὥστε νὰ συνειθίζουν γρήγορα καὶ τὴν εὐρεσίαν τῶν σημείων τῆς πυξίδος. Ὁ τελευταῖος ποῦ θὰ μείνῃ εἶναι ὁ νικητῆς.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙΛΑΘΛΟΥΣ ΤΑ
ΣΤΕΡΕΩΤΕΡΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΕΧΕΙ Ο ΤΙΤΑΝ

ΤΟ 158ΗΜΕΡΟΝ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΣΥΡΟΥ

Σῦρος, Ἰούλιος.—Τί ὠραία ζωή, τί ἀλησμόνητες νύκτες, τί μεγαλεῖον ποῦ περικλείει ὁ προσκοπισμός μας, ἡ ἱερὰ αὕτη ἰδεολογία μας!

Σήμερον εἶνε ἡ πέμπτη ἡμέρα ποῦ ἐστήσαμεν τὸ στρατηγεῖον μας ὑπὸ τὸν Ἐφορόν μας κ. Ἀλβανὸν καὶ τὸν στρατοπεδάρχη Ἰ. Θανόπουλον εἰς τὴν ἐνταῦθα πατριζὴν ἔπαυλιν τοῦ ἀρχηγοῦ μας κ. Σαλάχα, εὐγενῶς καὶ προθύμως προσφερθεῖσαν.

Ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς μας ἐργαζόμεθα πρὸς τακτοποίησιν τοῦ στρατοπέδου, χωρίζαντες αὐτὸ εἰς ὁδοὺς καὶ πλατείας με ὀνομασίας τοῦ Γενικοῦ μας Ἐφόρου, τοῦ Ἐφόρου μας, τοῦ καλοῦ μας προστάτου κ. Δημάρχου καὶ διαφόρων ἄλλων.

Σκοποὶ, ἀρχιφύλακες, θαλαμοφύλακες, σιτισταὶ, ἀρχιμάγειροι, μάγειροι, ἀγγαρίαις, καὶ τόσοι ἄλλοι τρέχουν συνεχῶς παντοῦ πρὸς τακτοποίησιν τῶν ὑπηρεσιῶν μας.

Τὰ λουτρά μας εἶνε θαυμάσια καθ' ἑκάστην, καὶ τὰ ὁποῖα συνοδεύουν ἀσκήσεις καὶ παίγνια.

Ὁ ἀρχιμάγειρος Ξηραδάρης με τοὺς βοηθοὺς τοῦ Ἀντωνίνην καὶ Ρουσσὸν Χαρ. μᾶς ἔκαμαν θαυμάσιες μελιτζάνες γιαχνί. Ὁ Ἐξαρχος Λ. με τοὺς Κωνσταντινόπουλον καὶ Θανόπουλον Κ. ὠραῖον πλάφι καὶ ψαράκια τηγανιτά. Ὁ Μωριάτης Γ. με τὸν Φρέρη Μ. καὶ Σαρζετάνην Μιχ. μᾶς ἔψησαν ὠραῖες πατάτες γιαχνί. Σήμερον θὰ μᾶς εἰσιμᾶσιν μακαρονάδα οἱ Σοφιανός, Παγώνης καὶ Ζαχαράκης.

Ἐπιμελητὴς γενικὸς εἶνε ὁ Βαφίος Στ. ὡς καὶ ἀποθηκάριος. Τὴν 7ην πέρνομεν τὸ τσαῖ μας ὑπὸ τὴν αὐστηρὰν ἐπίβλεψιν τῶν ἀρχιφυλάκων Καρβώτη, Φρέρη Ν., Τζίνα καὶ Μεντζελοπούλου.

Ὀλόκληρον τὸ χωρίον εἶνε ἐπὶ ποδός, ἐπισκεπτόμενον ἡμᾶς, ἰδίως τὸ ἐσπέρας ποῦ δίδονται αἱ θεατρικαὶ τοῦ Καραγιολῆ παραστάσεις ἐντὸς τοῦ στρατοπέδου μας ὑπὸ τῶν προσκόπων μας κ. Ἐξάρχου, Ἀντωνίνην, Καραπαναγιώτου καὶ Μεντζελοπούλου, ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς ὀρχήστρας παιανιζομένης παρὰ τῶν Καρβώνη, Καραπαναγιώτη, Φρέρη Μ.

Τὸ συσσίτιόν μας ἐξακολουθεῖ θαυμάσιον παρ' ὅλων τῶν μαγειρῶν.

Ἀπὸ τὴν πρωίαν τοῦ Σαββάτου μέχρι σήμερον ἐνόμιξέ τις ὅτι ἐκηρύχθη προσκοπικὴ ἐπιστράτευσις. ἤρχισε ἡ ἀφιξὶς τῶν φίλων τέως προσκόπων κ. Πάστρα, Νυδριώτου, Γ. Σαρζετάνη, Ἀρ. Πρωτονοταρίου, Καλαράτη, Πατινιώτου, Βλαστοῦ, πλείστων γονέων καὶ τῶν Ἀρχηγῶν κ. Πελοποννησίου, Α. Σαλάχα, Μπογιατζοπούλου, Φωστέρη, Βορδώνη καὶ πεντηκοντάδος προσκόπων.

Ὁ στρατοπεδάρχης μας, ἀεικίνητος, παρουσιάδων πάντας ὁδηγῶν αὐτοὺς εἰς τὸ Ἀρχηγεῖόν μας ἐνώπιον τοῦ Ἐφόρου μας, ὅστις ἔδιδε τὰς διαταγὰς του δι' ἑαυτον. Οἱ ἀρχιφύλακες Σταματελάκης, Σβάρνας, Μωριάτης, Παγώνης, Γάγκος, Βρατσαφόλης, Ἐξαρχος, ἔξετέλουν ἀμέσως καὶ ἐξανόμιζον τὰ πάντα.

Χθὲς ἐστυίθησαν πάντες με ὠραίαν ψαρόσουπαν, ψηθεῖσαν παρὰ τῶν Ξηραδάκη, Σαρζετάνη, Μωριάτη, καὶ Ἀντωνίνην. Σήμερον ἔχομεν πρὸς εἰσιμᾶσιν μακαρονάδα παρὰ τῶν Ξηραδάκη, Βαφία, Βρατσαφόλη, Φλυτζάνη.

Χθὲς τὴν 6ην μ. μ. ἐδέχθημεν τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Στ. Βαφιαδάκη, ὅστις μᾶς προσέφερε ἄφθονα φροῦτα καὶ μετὰ μεγίστου ἐνδιαφέροντος ἐζήτησε ὅλας τὰς πληροφο-

ρίας περὶ τοῦ Στρατοπέδου μας καὶ ἐν γένει τῆς ζωῆς μας. Ὁμίλησε πρὸς ὅλους μας πατριωτικῶς.

Μᾶς προσεζάλεσε δὲ ὅπως μεταβῶμεν εἰς τὴν ἐν Χρούσοις ἔπαυλιν του νὰ μείνωμεν ὀλίγας ἡμέρας. Ὁ Ἐφορὸς μας συγκεκλιμένος τὸν ἠὲχαρίστησε θερμῶς διὰ τὴν μεγάλην αὐτοῦ τιμὴν καὶ τοῦ ὑπεσχέθη ὅτι οἱ λόγοι του πολὺ μᾶς ἐτόνωσαν καὶ συνάμα εἶρον βαθεῖαν ἠγῶ εἰς τὰς παιδικὰς μας ψυχὰς. Ἀναχωρῶν προεπέμφθη παρ' ὅλων, ἐκφράζων τὸν θαυμασμόν του διὰ τὸ ὠραῖον στρατόπεδόν μας.

Ὁ Ἐπισκεφθεὶς τὸ στρατόπεδον πολιτευτὴς Κυκλάδων κ. Βαφιαδάκης ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν Ἐγχώριον Ἐφημερίδα Κυκλαδικὴ θερμοτάτην ἐπιστολὴν ἐξ ἀφορμῆς τοῦ στρατοπέδου, ἐν ἧ ἔξαίρει τὰ ἀγαθὰ τοῦ προσκοπισμοῦ καὶ τὴν ἐν λίαν προσσχέι μέλλοντι καθιέρωσιν του καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Συνιστῶ εἰς τοὺς προσκόπους ὅπως δώσουν μεγάλην προσοχὴν εἰς τὰ κάτωθι συμβουλὰς μου καὶ νὰ προσέχουν εἰς τὰς μικρὰς ἀστειότητας των διότι συμβαίνουν τὰ σοβαρώτερα δυστυχήματα ἀπὸ ἀπρσιζευξίαν.

Μὴ τρομάξεις ποτὲ κανένα, εἴτε ἀπὸ (πίσω) εἴτε κρηπτόμενος εἰς τὴν σάλα διότι ἐκ τοῦ φόβου προέρχονται τὰ σοβαρώτερα δυστυχήματα ἰδίως ἢ τρομερὰ ἀσθένεια ἢ ἐπιληψία κοινῶς λεγομένη σιληνιασμός.

Μὴ ἀποσύρης ποτὲ κἀθισμα τὸ ὁποῖον εἶνε ὀπισθεν ἐνὸς προσώπου, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσης τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο περὶ τούτου διότι θέλον νὰ καθίσῃ θὰ πέσῃ, θὰ πληγωθῇ ἴσως σοβαρῶς, καθὼς τοῦτο σινέβη πολλὰς φορὰς.

Μὴ πλησιάξης ἵππους ἀνευ προφυλάξεων, ὅταν πλησιάξης ἵππον, πῆγαινε ἀπὸ τὸ ἀριστερὸν πλευρόν του ἀλλὰ ποτὲ ἀπὸ πίσω του, διότι εἶνε δυνατόν νὰ σε κλοτσίσῃ.

Μὴ παίξης με φωτιές, εἶνε εὐκολον νὰ ἐπιφέρῃς πυρκαϊά. Ἐχε πάντοτε νερὸ εἰς τὴν κάμαρά σου διὰ νὰ ἡμπορῆς νὰ σβύσης τὴν φωτιάν ἂν ἤθελε ἀνάψῃ κανὲν πρῶγμα.

Ἐὰν ἰδῆς νὰ πάρουν φωτιά τὰ φορέματα ἐνὸς Προσκόπου μὴ προσπαθῆσης νὰ σβύσης τὴν φωτιάν φουσῶντος, διότι ἔτσι θὰ τὴν ἀνάβῃ περισσότερο διότι αἱ φλόγες θὰ ξαπλώνουν.

Πᾶρε ἓνα κλινοσκέπασμα ἢ ἓνα ἀντίσκηνον ἢ ὅτι ἄλλο καὶ τύλιξε ὀλόκληρον τὸν προσκόπον πλὴν τοῦ στόματός του, ἢ φωτιά θὰ σβύνη μόνη της διότι θὰ παύσῃ νὰ τροφοδοτῆται ὑπὸ τοῦ ὀξυγόνου τοῦ ἀέρος.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΜΑΡΑΤΗΣ

Πρόσκοπος 3ης Ὁμάδος Ἀλεξανδρείας Αἰγύπτου

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ Ὁ «Προσκοπικὸς Κήρυξ» ἀναλαμβάνει τὴν διεκπεραιώσιν πάσης ἰδιωτικῆς ὑποθέσεως προσκόπων Ὁμάδων, Ἀρχηγῶν εἰς τὰ Ὑπουργεῖα, ἢ ἄλλας ἀρχὰς κλπ.

— Κἀμετε ἀπὸ τῶρα τῆς παρκαγγελίας σας διὰ τὸν χειμῶνα μὴ περιμένετε τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἡμπερῶμεν νὰ σὰς προμηθεύσωμεν πᾶν εἶδος ἐπίσης δὲ Ἐνετικῶς φανούς καὶ πυροτεχνήματα διατάς ἐορτῆς σας.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ 7ΗΣ ΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΝ

Πέρασαν τρεῖς δλόκληροι μῆνες ἐλπίζοντες μίαν ποθητὴν ἐπίσκεψιν τῆς Προσκοπικῆς οἰκίας Πατρῶν εἰς τὸν τόπον μας· ὁπότε κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον ὅλως ἀπροσδοκῆτως ὑποδεχόμεθα τὴν ἐβδόμην προσκοπικὴν οἰκίαν Ἀθηνῶν ὑπὸ τὸν περιχαρῆ καὶ συμπολίτην ἀρχηγὸν κ. Α. Γαλάνον Ἡ χαρὰ καὶ ὁ ἐνθουσιασμός μας ὑπῆρξεν ἀπερίγραπτος ἐπειδὴ εὐρέθημεν μαζί με ἄ-

τὴν μονὴν τοῦ Ἁγίου Γερασίμου, ὅπερ ἦτο ὁ κύριος σκοπὸς τῶν συναδέλφων μας. Ὅθεν λοιπὸν κατὰ τὸ καυστικὸν ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας χαρούμενα προσκοπικὰ κατόπιν γενικῆς προετοιμασίας ἐξεκινήσαμεν, καὶ μετὰ τριῶρον πορείαν εὐρέθημεν ἐντιμέτωποι τοῦ σεπτοῦ οἰκίματος τῆς θεότητος, ὑπνώττοντος ἐν μέσῳ τῆς νεκρικῆς πεδιάδος τῶν Ὀμαλῶν.

Ἡ γόησσα φύσις μᾶς μετέτριπτε ἀπὸ ἐκπλήξεως εἰς ἐκπληξιν, ἀπὸ γοητείας εἰς θαυμασμόν. Ἐνομήθημεν ὑπὸ τὸ δροσερὸν ἐκτετατὸν περιβάλλον μέχρι τῆς τρίτης πρωϊνῆς ὥρας, ὅτε ἐγεγρήντες παρηκολούθησαμεν τὸν πρωϊνὸν ὄρθρον, ὑπὸ τὰς φρικιαστικὰς κραυγὰς τῶν νοσοῦντων. Τὴν δὲ μεσημβρίαν ὑπὸ τὴν παχυλὴν σιάν τοῦ ἱεροῦ παμμεγέθους πλατάνου ἐγευματίσαμεν ἀπολιθωμένοι πρὸ τοῦ μεγαλείου τῆς φύσεως, καὶ τέλος κατὰ τὸ σεληνοφώτιστον ἑσπέρασ κατόπιν γενικῆς παρακλήσεως εἰς τὸ σεπτὸν λείψανον ἀπῆλθουμὲν διαρκῶς ἀναλογιζόμενοι τὸ ἄφθαστον μεγαλεῖον τῆς θεότητος.

Ἐπιθυμῶμεν πλεον κατὰ τὴν ἐπομένην ἀνεπαύθημεν καθ' ὅλην τὴν πρωΐαν, ἐνῶ τὸ ἀπόγευμα ἐξστειλέσαμεν λεμβοδρομίας ἐπὶ ταραχῶδους θαλάσσης, διαρκῶς κατεκουραζόμεθα, πάντοτε κατεπονούμεθα, ὁμῶς ἡ γλυκεῖα συντροφία μᾶς ἀνανέωνε τὰς ἀπολλυμένας μας δυνάμεις, ὁ ἀπερίγραπτος ἐνθουσιασμός πάντοτε μᾶς ἀντημιβε με ἀέανον κίνησιν.

Ὁ ὑπαρχηγὸς τῶν Κεφαλλήνων Προσκόπων κ. Πινιατῶρος

γαπητὰ συναδελφάκια, μετὰ τὰ ὁποῖα τόσο ἐντυχισμένα ἐμέλλομεν νὰ περάσωμεν τὴν ἀλησμόνητον καὶ γλυκεῖαν ἐβδομάδα τῆς διαμονῆς των,

Καὶ πράγματι ἀφοῦ κατέλυσαν τῇ εὐγενεὶ φροντίδι τοῦ κ. Νομάρχου καὶ Ἐφόρου εἰς αἴθουσαν τῆς σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν ἀρχίσσαμεν τὰς τερπνοτέρας τῶν ἐκδρομῶν εἰς ὅλα τὰ πλέον περιέργα καὶ γραφικὰ μέρη τῆς νήσου, οὕτω κατὰ τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας μετέβημεν Β.Δ τῆς πόλεως εἰς θέσιν, Μύιοι ὅπου ἐπ' ἀρκετὰς ὥρας ἔθαυμάζομεν τὴν συνεχῆ καὶ περιεργὸν καταβρόχθισιν ὄρεων θαλάσσης ἐντὸς μεγίστων χασμάτων τῶν περὶ πετρωμάτων τὴν ἔξοδον τῶν ὁποίων ματαίως ἀνεζήτησα-πολλαὶ μεγάλαι Γεωλογικαὶ διάνοιαι.

Καὶ πλέον καταγοητευμένοι τὴν ἐπομένην κατήλθον μεν εἰς τὴν πλατεῖαν Μαίτλανδ ὅπου διεξήχθη φιλικὸς ποδοσφαιρικὸς ἀγὼν, μετὰ τὸ πέρας τοῦ ὁποίου ἀπῆλθου-μεν, ἵνα ἐπαναπαύσωμεν τὸ κατακουρασμένο σῶμα μας, ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἐπαύριον ἐπρόκειτο νὰ ἐκδράμωμεν εἰς

Ἡ οἰκία τῶν Προσκόπων Κεφαλληνίας

Ἡ 7η Ὀμάς μετὰ τὸν Ἀρχηγὸν κ. Γαλάνον

Καθ' ὅλην τὴν πρωΐαν τῆς ἐπομένης ἀπεγνωσμένως ἐπαλαίωμεν πρὸς κατάληψιν τῆς σημαίας ἐπὶ τῆς ὑπεράνω τοῦ Ἀργοστολίου ὄροσειρᾶς. Τὸν κόπον διαδέχεται ἡ κούρασις, τὴν κούρασιν, ἡ χαρὰ, τὴν δὲ χαρὰν ἡ πορεία. αὐτὴν δὲ ὁ ἐνθουσιασμός καὶ ἡ ἀγάπη. Οὕτω ἀμέσως τὸ ἀπόγευμα μετέβημεν νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὸ περὶ τὰ 8 χλμ. τῆς πόλεως ἀπέχον φρούριον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, στερεὸν ἴδρυμα τῆς γαληνοτάτου Ἐνετικῆς Δημοκρατίας, τέλος ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ θύματα τοῦ ἀκάμπτου καὶ ἀδυσωπῆτου νόμου τῆς παρακμῆς καὶ λήθης. Τὰ διασφῶ-μένα ἐρσιπία τούτου καὶ ἐμαρτύρησαν τὴν πολεμικὴν τακτικὴν τῶν σιδηροφράκτων φρουρῶν τῆς Ἐνετίας, ἐνῶ αἱ δισπόζουσαι ἐπάλξεις ἰου μᾶς ἀπεκάλυπτον μαγευτικὴν θέαν τοῦ Πρασίνου λεκανοπεδίου τῆς Κραναίας. Κατὰ τὸ ἑσπέρασ ἀπερχόμεθα ἀκουσίως ἀφίροντες ὀπισθεν ἡμῶν τρομερὸν πολέμαρχον κοιμώμενον ὄχι πλέον ὑπὸ τοῦς

ΑΡΘΡΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

Ὁ Πρόσκοπος εἶναι καθαρὸς τὰς σκέψεις, τοὺς λόγους καὶ τὰς πράξεις.

Ἀγαπητέ μου Κώστα.

Ὁ Πρόσκοπος εἶναι καθαρὸς τὰς σκέψεις, τοὺς λόγους καὶ τὰς πράξεις.

Αὐτὸ εἶναι τὸ δέκατον ἄρθρον.

Ἄλλοτε ὑπῆρχαν μόνον ἑννέα ἄρθρα, καὶ διηγούνταν ὅτι ὅταν ἠρώτησαν κάποτε τὸν Μεγάλον Ἀρχηγὸν διατί δὲν ὑπῆρχε ἄρθρον ἐπὶ τῆς ἀγνότητος ἀπήντησεν ὅτι ἡ ἀγνότης εἶναι τὸ σπουδαιότερον πρᾶγμα εἰς τὸν κόσμον, καὶ ὅτι ἐάν τὸ ἔθετεν εἰς ἓνα ἐκ τῶν ἄρθρων τοῦ Προσκοπικοῦ Νόμου θὰ ἐφαίνετο ὅτι δὲν εἶναι σπουδαιότερον ἀπὸ τὴν ἄλλα ἑννέα.

Ἄλλὰ τέλος ὁ Μεγάλος Ἀρχηγὸς προσέθεσε τὸ δέκατον ἄρθρον καὶ εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Νομίζω ὅτι ἐάν ἓνα παιδί ἔχη τὴν δύναμιν νὰ τηρῇ τὸ δέκατον ἄρθρον τοῦ Προσκοπικοῦ Νόμου, θὰ εἶναι ἰκανὸν νὰ τηρῇ καὶ τὰ ἄλλα ἑννέα.»

Κατ' οὗτον λοιπὸν τὸν τρόπον συμπεριελήφθη εἰς τὸν μέγαν μας Νόμον καὶ τὸ δέκατον αὐτὸ ἄρθρον.

Ἐνὸς πρόσκοπος εἶναι καθαρὸς τοὺς λόγους.

Αὐτὸ θὰ πῆ ὅτι ὅσον ζωηρὰν ἐπιθυμίαν ἔχη νὰ πῆ κατὰ βρωμερῶν ἢ ὅσον καὶ ἂν τοῦ ἀρέσῃ ν' ἀκούσῃ μίαν βρωμερὰν ἱστορίαν, ποῦ θὰ τοῦ διηγῆτο ἓνα ἄλλο παιδί, δὲν λέγει, δὲν τὴν ἀκούει, ἀκριβῶς διότι εἶναι Πρόσκοπος. Ἀδιάφορον τὴν κάμνει ὁ ἄλλος κόσμος: ἀκόμη καὶ ἂν ὅλοι οἱ συμμαθηταὶ του εἰς τὸ σχολεῖον, ἢ οἱ συνάδελφοί του εἰς τὸ

κρότους χαιρόντων πυροβόλων ἀλλ' ὑπὸ τὴν νεκρικὴν σιγὴν τῆς πεδιάδος.

Ἡ τόσον γλυκεῖα διαμονὴ μας περιορίσθη πλέον εἰς δύο μόνον ἡμέρας καθ' ἃς μὲ μεγάλας ἐκδρομὰς προσπαθούσαμε νὰ διασκεδάσουμε τὴν σκληρὰν σκέψιν τοῦ προσεγγίζοντος χωρισμοῦ μας, περιήλθομεν ἐν μέσῳ γενικῶν ἐπευφημήσεων τὴν γεννέτειρα τοῦ Λασκαράτου, ἐτρέχομεν, ἐπαίζομεν, ἐκωπηλατοῦμεν ἐκολυμβούσαμε, ἐνηγκαλιζόμεθα.

Πλὴν ὅμως ὁ ζηλότυπος χρόνος συντομεύει κατὰ μίαν ἀκόμη ἡμέραν τὸν ἀπεχθῆ χωρισμὸν μας, ἡ ἐντύπωσις ὅμως αὐτοῦ μᾶς ἀναγκάζει νὰ διαμαρτυρηθῶμεν, νὰ ἀμυνθῶμεν, τέλος νὰ κάμωμεν μιὰ ἀλησμόνητη ἐκδρομὴ εἰς τὴν Πύλαρον ἀπέχουσαν περὶ τὰ 32 χλμ. Μεταβαίνοντες εἰς αὐτὴν εἶδομεν τὸ κάστρο τῆς Ἀσπὸν ἐπάνω σὲ μιὰ κολλοσσικὰ πέτρα ποῦ τὴν ἐβίβον τὰ κυματάκια τοῦ Ἰονίου πελάγους· εἰσερχόμεθα πλέον γεμάτοι χαρὰν μέσα εἰς τὸ συννεφωμένον λοκανοπέδιον τῆς Πυλάρου. Περάσαμε ὄρες ἀτελεύτητες, στιγμῆς ἀλησμόνητες.

Καὶ ὅμως τὴν ἐπομένην χωρίζομεθα· καὶ χωρίζομεθα ὅμως μόνον σωματικῶς, διότι πάντοτε θὰ εὐρισκόμεθα ὑπὸ τὸ πλαίσιον μιᾶς τόσον γλυκυτάτης ἀναμνήσεως· αὐτὸ βέβαια τὸ διαπιστοῦμεν, τὸ ὀρκιζόμεθα, τὸ διακηρύττομεν, τὸ διαλαλοῦμε.

Κάποιος ἀόρατος ὅμως αἰσθημα μᾶς λέγει ὅτι ὀφείλομεν νὰ ἀναφωνήσωμεν ὅλοι ἀπὸ κοινοῦ ἰ Ζήτω τὸ ἐλατήριον τῆς γλυκειᾶς καὶ ἀειμνήστου συναντήσεώς μας, Ζήτω ὁ διδάσκαλος τῆς εὐλιανοῦς φιλίας, Ζήτω ὁ ὁδηγὸς τῆς φιλοπατρίας, ΖΗΤΩ Ο ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΣ.

ΕΝΑ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΙ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

ἐργοστάσιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐργάζεται, μεταχειρίζονται ἀπρεπεῖς λέξεις ὁ πρόσκοπος εἶναι καθαρὸς τοὺς λόγους.

Δὲν τὸν μέλει εἶναι γελοῦν μαζὺ του, ἢ ἐάν τοῦ φέρονται ἄσχημα, ἢ ἐάν τὸν περιέξουν ἢ ἐάν τὸν ἀποκαλοῦν ντροπαλὸν σὰν κορίτσι, θὰ ἐπιμείνῃ μ' ὅλα αὐτὰ.

Γνωρίζω μίαν πρώτην γραμμῆς προσκοπικὴν ὁμάδα, ὅπου θὰ ἦτο ἀδύνατον κανένα ἀπὸ τ' ἄλλα παιδιὰ δὲν θὰ ἤθελε νὰ τὸν ἀκούσῃ.

Κάποτε ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν προσκοπικὴν ἐφημερίδα ἐάν καμμία ὁμάς θὰ ἤθελε νὰ δεχθῆ εἰς τὸ Στρατόπεδόν της κανένα πτωχὸ παιδί, τοῦ ὁποῖου ἡ ὁμάς δὲν θὰ εἶχε τὰ μέσα νὰ κάμῃ στρατόπεδον: λοι ὅν' ἡ Ὀμάς τὴν ὁποίαν ἀναφέρομεν ἀνωτέρω, προσεκάλεσεν ἓνα ξένο παιδί νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸ στρατόπεδόν των ἓνα παιδί δεκαεπτὰ ἐτῶν.

Πρὶν ἐλθῆ αὐτό, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ὀμάδος εἶπε τὰ ἑξῆς εἰς τοὺς Πρόσκοπους. «Τώρα παιδιὰ, θέλετε νὰ κάμῃ ἡ Ὀμάς μας μίαν καλὴν πράξιν; Ὅλοι μαζὶ ἀπήντησαν «Μάλιστα».

«Λοιπὸν», ἐξηκολούθησεν ὁ Ἀρχηγὸς «προσεκάλεσα ἓνα πτωχότερον Πρόσκοπον ἀπὸ σὰς νὰ ἐλθῇ καὶ μείνῃ μ' εἰς μας, καὶ ἐρχεται ἀπόψε καὶ περιμένω ἀπὸ σὰς νὰ τοῦ κάμῃ τὴν διαμονὴν του εὐχάριστον».

«Ἐκάματε πολὺ καλὰ Ἀρχηγέ! Μείνατε ἡσυχος, θὰ τὸ κάμωμεν!»

Ἔτσι λοιπὸν τὸ παιδί ἦλθε εἰς τὸ στρατόπεδον, καὶ τὴν ἄλλην βραδιά ἐπῆγε εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ εἶπε: «Δὲν ἠμπορῶ νὰ παρᾶμεινω περισσότερον Ἀρχηγέ θὰ ἐπιστρέψω εἰς τὸ σπίτι μου».

Ὁ Ἀρχηγὸς ἐξεπλήγη.

«Γιατί;» ἠρώτησε. «Αἶναι κανεὶς εἰς τὸ σπίτι ἄρρωστος Γιατί θέλεις νὰ φύγῃς;»

«Ὅχι, δὲν εἶναι κανεὶς ἄρρωστος, ἀλλὰ μοῦ εἶναι δύσκολον νὰ μείνω ἐδῶ».

Ἐγὼ ἐνόμιζα ὅτι ἡ διαμονὴ σου θὰ σοῦ ἦτο εὐχάριστος ἐξηγήσου τί συμβαίνει: τοῦ ἀπήντησεν ὁ Ἀρχηγός.

«Δὲν μοῦ ἀρέσει ὁ τρόπος, μετὸν ὅτι τὸν τὰ παιδιὰ σὰς μετὰχειρίζονται, εἶπε τὸ παιδί, μετὰ προσβάλλουν. Δὲν μοῦ ὠμίλησαν ὅλην τὴν ἡμέραν».

«Παραξενεύομαι πολὺ γι' αὐτὸ», ἦτο ἡ ἀπάντησις τοῦ Ἀρχηγοῦ, «διότι οἱ πρόσκοποι μου, εἶχαν τὴν ἀπόφασιν νὰ σὲ κάμωμεν νὰ διασκεδάσῃς ὅσον τὸ εὐχάριστον περισσότερον».

Ἐξῆς, ὡς νὰ εἶδε, καλλίτερα, τὸν ἠρώτησε:

«Ἐἴσαι ἐντελῶς βέβαιος ὅτι δὲν ἔκαμες τίποτε τὸ ὁποῖον νὰ ἠγάγασεν ἄλλα παιδιὰ νὰ μὴ σοῦ ὀμίλησεν;»

Καὶ αὐτὸ τὸ παιδί τῶν δεκαεπτὰ ἐτῶν ἐξέσπασεν εἰς δάκρυα, καὶ εἶπε:

«Λοιπὸν, Ἀρχηγέ, ἡ Ὀμάς σὰς εἶναι ἐντελῶς ἄλλης τάξεως, παρὸς ἢ δική μου. Ἐνόμισα ὅτι θὰ με ἀγαπήσουν περισσότερον οἱ Πρόσκοποι σὰς, ἐάν τοὺς διηγούμην μερὶ δὲν ἤθελαν νὰ τὰς ἀκούσουν, καὶ ἀπὸ τότε οὔτε ἓνα παιδί δὲν μοῦ ὠμίλησε.»

Ὁ Ἀρχηγὸς ἐκάλεσε τοὺς Ἐνωμοτάρχας του καὶ ἐνείκας ὀλίγου ὅλα διωρθώθησαν.

Μετὰ μίαν ἐβδομάδα αὐτὸς ὁ πτωχὸς Πρόσκοπος ἀπέπεδον της καὶ ἠδύνατο τὸν ἐφιλοξένησε εἰς τὸ στρατόπεδον ποῦ εἶχε περάσει εἰς τὴν ζωὴν διὰ τῆς ὠραιότερας ἡμέρας ποῦ εἶχε περάσει εἰς τὴν ζωὴν του.

Ὁ Πρόσκοπος εἶναι καθαρὸς τὰς πράξεις.

Ἐνας πρόσκοπος δεκαπέντε ἐτῶν, ἐνωμοτάρχης τὸν

ὁποῖον γνωρίζω πολὺ καλὰ, ἦλθε νὰ μὲ ἰδῆ μίαν ἡμέραν.

«Δὲν ἠμπορῶ νὰ ἦμαι συνεπὴς πρόσκοπος, Ἄρχηγέ» μου εἶπε.

«Γιατί, τί συμβαίνει ;» ἠρώτησα. «Μήπως δὲν πηγαίνει καλὰ ἡ ἐνωμοτία σου ;»

«Ὅχι Ἄρχηγέ. ἡ ἐνωμοτία μου εἶναι θαυμασία, καὶ ἡ Ὀμάς ὅσον ἠμπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε καλλιέτρα, ἀλλ' ἔγὼ δὲν ἠμπορῶ νὰ ἦμιον συνεπὴς Πρόσκοπος, δὲν ὑπακούω εἰς τὸ δέκατον ἄρθρον τοῦ προσκοπικοῦ Νόμου».

«Ἄς ἀκούσωμεν τὸν λόγον» εἶπα.

«Θέλω νὰ ἐφωρῶσω τὸ ἄθρον» ἤρχισε νὰ μὲ λέγῃ διότι ἔχω εἰς τὴν καρδιά μου μέσα τὴν ὑπόσχεσιν νὰ τηρήσω ὅλα τὰ ἄρθρα τοῦ προσκοπικοῦ Νόμου. Ἀλλὰ ἡ θέσις, τὴν ὁποίαν ἔχω μὲ τὰ χαλὰ

Εἶμα μαθητευόμενος μηχανικός, καὶ ἡ συμπεριφορὰ τῶν ἀνθρώπων εἰς τὴν θέσιν ποῦ ἐργάζομαι εἶναι κάποτε τρομερὰ : εἶτε κατὰ χειρότερον ἄφ' ὅτι ἠμπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε. Ἡμπορῶ νὰ εἶμαι καθαρὸς τοὺς λόγους, Ἄρχηγέ ἀλλὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἦμαι καθαρὸς εἰς τὰς πράξεις μου ἐκεῖ ποῦ ἐργάζομαι : Εἰς τὸ τέλος ὅμως τοῦ ἔτους θὰ φύγω ἀπ' ἐκεῖ, ὅταν πλέον θὰ ἔχη τελειώσει καὶ ἡ μαθήτευσις μου, καὶ τότε θὰ εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ἐφαρμώζω τὸ δέκατον ἄρθρον τοῦ προσκοπικοῦ Νόμου».

«Ἐάν πρέπει νὰ ἐφαρμώσῃς τὸν προσκοπικὸν Νόμον, πρέπει νὰ τὸν ἐφαρμώσῃς πάντοτε, πρέπει νὰ τὸν ἐφαρμώσῃς καὶ τώρα» ἀπήντησα. «Ἐδωσες τὸν προσκοπικὸν σου ὄρκον, εἶσαι ἀρχηγὸς ἐπὶ ἄλλων παιδιῶν, καὶ ἂν μάχεσαι διὰ τὸν προσκοπικὸν νόμον, εἰς τὴν θέσιν ὅπου ἐργάζομαι μάχεσαι διὰ χιλίους ἑξικοσίους προσκόπους τῆς περιφερείας εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει ἡ Ὀμάς σου. Θὰ τὸ κάμῃς ὅταν ἔγινες πρόσκοπος σὲ ἐδέχθημεν διότι ἐνομίσαμεν ὅτι θὰ μᾶς ἐδίδεις ὅχι μόνον τὴν ἰκανότητά σου, ἀλλὰ ἐπίσης καὶ τὸ ἀγνόν σου σῶμα. Θὰ τὸ κρατήσῃς ἀγνόν διὰ τὴν τιμὴν τῆς προσκοπικῆς Ἰδεολογίας ;»

«Ἐάν κανένας ἄνθρωπος ἢ αἰδὶ μεγαλείτερον ἀπὸ σὲ προσπαθῆσῃ νὰ σὲ παρασύρῃ» τοῦ εἶπα, «δείξε του τὴν γροθιά σου, ὅποιος καὶ ἂν εἶναι καὶ κτύπη εἰς τὸ δυνατὰ κατὰ πρόσωπον. Δὲν θὰ τὸ ἀναλάβῃ». Ἐχεις τὸ θῆρος νὰ τὸ κάμῃς ;»

«Ὅχι τὸ κάμω, Ἄρχηγέ», ἀπήντησε, καὶ ἔφυγε.

Ἔτυχε νὰ συνιτήσω αὐτὸ τὸ παιδί σχεδὸν μετὰ πέντε ἡμέρας εἰς τὸν σιδηρὸν δρομον.

«Πῶς πηγαίνουν τὰ πράγματα ; Νίκο ; τὸν ἠρώτησα.

«Ἡ Ὀμάς πηγαίνει λαμπρὰ, Ἄρχηγέ, ἀλλὰ εἶμαι τώρα χωρὶς ἐργασίαν».

«Γιατί ! τί συνέβη ;»

«Ἡναγκάσθη νὰ κτυπήσω κάποιον πολὺ ἄσχημα, Ἄρχηγέ».

«Καὶ σὲ ἔπαισαν γι' αὐτό ;»

«Ὅχι», ἀπήντησε, «αὐτὸ συνέβη τὴν ἐπομένην τὸ πρωὶ ποῦ ἐπέστρεψα εἰς τὴν ἐργασίαν μου μετὰ τὴν ὁμιλίαν μας καὶ κανεὶς δὲν μὲ εἶδε ποῦ ἐκτύπησα τὸν πρῶτον ἄνθρωπον. Τὸ ἀπόγευμα ἠναγκάσθη νὰ κτυπήσω καὶ δευτέρον καὶ τότε μὲ ἔπαισαν».

«Γιατί πρῶτον ; θεαῦ δὲν μὲ ἐπληροφόρησες ἀμέσως ;» ἐρώναξα.

«Δὲν τὸ ἐσκέφθην ποτὲ αὐτό» Ἄρχηγέ. «διατὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εὐρίσκειτε ἐργασίαν, δι' ὅλους, τοὺς προσκόπους τῆς Ἀγγλίας» ἤτο ἡ ἀπάντησις του.

«Ἡμπορεῖ νὰ ἔλθῃς νὰ μὲ ἰδῆς αὐριον τὸ πρωὶ στὰς δέκα ;» τὸν ἠρώτησα.

«Πολὺ καλὰ σύμφωνοι» ἀπήντησε,

«Τότε θὰ σὲ περιμένω».

Ἐπῆγα κάποτε νὰ ἰδῶ ἓνα φίλον μου ὁ ὁποῖος μὲ εἶχε ἐπὶ ὅτι εἶχε μίαν θαυμασίαν θέσιν διὰ κανένα ἐξαιρετικὸν καὶ καλὸν Πρόσκοπον, ἐάν ἦτο δυνατόν νὰ τοῦ εἶρω.

«Ἄκουσε, φίλε μου», ἤρχισα νὰ λέγω εὐρῆκα τὸν θαυμάσιον Πρόσκοπον, θέλεις νὰ τὸν πάρῃς ;»

«Φαντάζομαι ὅτι θὰ εἶναι κανένα ἀπ' αὐτὰ τὰ παιδιά γεμάτο πτυχία !» εἶπε.

«Ἐχει ὀλίγα πτυχία». ἀπήντησα, ἀλλὰ εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ πλέον θαρραλέα παιδιά τὸ ὁποῖον συνήντησα. Ἡμπορῶ εἶτε νὰ ἐμπιστευθῆτε εἰς αὐτὸν πάντοτε. Εἶναι εὐθύς καὶ θὰ περιεφρόνει τὰ πάντα εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον νομίζει ὅτι εἶναι ὀρθόν.

«Ἄς ἔλθῃ αὐριον στὰς δέκα» εἶπε ὁ φίλος μου, «θὰ τὸν προσλάβω».

Τὴν ἐπομένην τὸ πρωὶ στὰς 10 ἦλθεν ὁ Νίκος νὰ μὲ δῆ. Δὲν εἶπαμε πολλὰ λόγια, ἀλλὰ τοῦ ἔγραψα μίαν διευθύνσιν εἰς ἓνα φάκελλον καὶ τοῦ εἶπα νὰ πάῃ ἀμέσως ἐκεῖ. Ἐπῆγε, καὶ προσοδεύει τώρα ἀλματικῶς.

Ὁ πρόσκοπος εἶναι ἀγνὸς τῶν σχέψεων.

Αὐτὸ εἶναι τὸ δυσκολώτερον ὅλων Ἐάν ἓνας Πρόσκοπος εἶναι ἀγνὸς τῶν σχέψεων, θὰ ἦναι ἀσφαλῶς ἀγνὸς τοὺς λόγους καὶ τὰς ὁρέξεις ἐπίσης. Κάποτε ἓνας πρόσκοπος τῆς πόλεως μας διὰ πρώτην φορὰν ἐπήγαγε εἰς τὴν ἐξοχὴν καὶ κατεσκήνωσε μὲ τὴν Ὀμάδα του, ἓνα καλοκαίρι ποῦ εἶχε πολλὴν ὑγρασίαν. Ἐπεριπατοῦσε μὲ ἓνα συνάδελφόν του ποῦ ἀνῆκε εἰς μίαν Ὀμάδα ἀγροτικὴν εἰς ἓνα στενὸ δρόμον γεμάτο λάσπη, καὶ ὁ Πρόσκοπος τῆς πόλεως, ἐξέρωσε τὰ παπούτσια του ἕως ἐπάνω, καὶ ἐν τούτοις ἐξακολουθοῦσε νὰ γελᾷ. Μετ' ὀλίγον ἐγύρισε καὶ εἶδε τὸν ἄλλον πρόσκοπον καὶ τοῦ εἶπε ;

«Ἐγὼ ἐγέμισα τὰ παπούτσια μου ἀπὸ λάσπην, τὰ δικὰ σου ὅμως βλέπω εἶναι ἐντελῶς καθαρὰ. Πῶς τὸ κατορθώεις αὐτό ;»

«Ὅταν περιπατῆ εἰς λασπώδη μέρη» ἀπήντησεν ὁ ἀγροτικὸς πρόσκοπος, «μὴ κυττάξῃς ποτὲ τὴν λάσπην, ἀλλὰ κύτταξε τὰ μέρη ποῦ εἶναι καθαρὰ, καὶ τότε βάζε τὸ πόδι σου ἐκεῖ. Ἐάν κυττάξῃς τὴν λάσπην θὰ βάλῃς τὸ πόδι σου μέσα, ἀλλὰ ἐάν κυττάξῃς τὰ καθαρὰ μέρη θὰ κατορθώσῃς νὰ διατηρῆς τὰ πόδια σου καθαρὰ».

Τὸ ἴδιο συμβαίνει μὲ τὰς σχέψεις μας : κύτταξε πάντοτε τὰ καθαρὰ σημεῖα καὶ θὰ κρατήσῃς πάντοτε τὸν ἑαυτὸ σου ἀγνόν.

Τὸ ἴδιο συμβαίνει μὲ τὰς σχέψεις μας : κύτταξε τί εἶναι ἀγνόν, καὶ θὰ μείνῃς ἀγνός.

Ἐπάρχουν πολλὰ περιοδικὰ καὶ πολλὰ βιβλία πρώτης τάξεως, ἀλλ' ὁ Πρόσκοπος δὲν διαβάζει αὐτὰ διότι γνωρίζει ὅτι τοιοῦτου εἶδους ἀναγνώσματα θὰ τὸν ἐμποδίσουν νὰ τηρῆ τὸ δέκατον ἄρθρον τοῦ προσκοπικοῦ Νόμου. Ἀναγινώσκει ἠθικὰ βιβλία καὶ ἠθικὰ περιοδικὰ.

Ὁ Πρόσκοπος δὲν κάθεται ποτὲ σὲ μιὰ ἀναπαυστικὴν πολυθρόνα κοντὰ στὴ φωτιά μὲ κλισιὰ παράθυρα, διατὶ γνωρίζει ὅτι κατόπιν πολὺ δυσκολώτερα θὰ ἐφαρμώσῃ τὸ δέκατον ἄρθρον τοῦ προσκοπικοῦ Νόμου. Ἀφίνει τὰ παράθυρα ἀνοικτὰ διὰ νὰ εἰσέρχεται ἐλεύθερα ὁ καθαρὸς ἀέρας, καὶ ἐάν θέλῃ νὰ ζεσταθῆ δὲν καλοκυττάζει τὴν φωτιά ἀλλὰ φορεῖ τὰ γάντια τοῦ Box καὶ κάμνει ἓνα παιχνίδι μ' ἓνα συνάδελφόν του.

Ἐνας πρόσκοπος δὲν φοβεῖται τὸ κρύον νερό, ἀφ' ἐνός διότι τοῦ ἀρέσει νὰ ἔχη τὸ ποῦσσιον του καὶ τὸ σῶμα του καθαρὸ, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ Μεγάλος Ἄρχηγὸς τοῦ λέγει νὰ μεταχειρίζεται ἐξωτερικῶς διὰ νὰ πλύνεται καὶ ἐσωτερικῶς διὰ νὰ πίνῃ ὅσον ἠμπορεῖ περισσότερον κρύον νερό.

Ὅταν ἓνας πρόσκοπος πηγαίνει εἰς τὴν ἐργασίαν

ἀμέσως διακρίνει ποῖα εἶναι τὰ ἀγνά παιδιὰ εἰς τοὺς λόγους των καὶ πράξεις των, καὶ ποῖα εἶναι τὰ διεφθαρμένα. Ἀναζητεῖ τὰ ἀγνά παιδιὰ καὶ τὰ πιάνει φίλους του, διότι γνωρίζει ὅτι ἐκεῖνος ποῦ περιπατεῖ εἰς λασπωμένον δρόμον, καὶ θέλει νὰ διατηρῇ τὰ παπούτσια του καθαρά, προσέχει καὶ βλέπει ποῖα εἶναι τὰ καθαρά μέρη καὶ ἐκεῖ περιπατεῖ.

Τὸ δέκατον ἄρθρον τοῦ προσκοπικοῦ Νόμου εἶναι τὸ μεγαλειότερον ἀπ' ὅλα τὰ ἄρθρα.

Εἶναι τὸ μεγαλειότερον ἀπ' ὅλα διότι εἶναι τὸ δυσκολώτερον διὰ νὰ τὸ διατηρήσωμεν, καὶ ἀκριβῶς διότι εἶναι τὸ δυσκολώτερον ἄρθρον, δι' αὐτὸ καὶ εἶναι θαυμάσιον ὅταν τὸ τηροῦμεν καὶ ὅλοι οἱ πρόσκοποι τοῦ κόσμου πρέπει νὰ πολεμήσουν διὰ νὰ τὸ κάμουν νὰ θριαμβεύσῃ.

Ἡ ὀργάνωσις μας εἶναι ἀδελφότης προσκόπων εἰρήνης καὶ ὄχι προσκόπων πολέμου: καὶ ἐάν εἴμεθα Πρόσκοποι εἰρήνης ἔχομεν πάντοτε ἓνα μεγάλον πόλεμον νὰ κάμωμε καὶ αὐτὸς ὁ πόλεμος εἶναι ν' ἀμυνθῶμεν διὰ τὴν τιμὴν τοῦ Νόμου μας.

Διὰ νὰ βοηθήσῃς τὴν Ἐνωμοτιάν σου νὰ κερδίσῃ αὐτὴν τὴν μάχην τὸ καλλίτερον ποῦ ἔχει νὰ κάμῃς ὡς Ἀρχηγός εἶναι νὰ κάμῃς εὐθύς ἐξ ἀρχῆς τὰ παιδιὰ νὰ τὸ ἐννοήσουν αὐτό.

Τὸ μόνον διὰ τὸ ὅποιον πρέπει νὰ ἐντρεπώμεθα εἶναι αἱ ὑπαρτότητες καὶ ὁπόταν ἰδῆς ἢ ἀκούσῃς πρέπει νὰ τῆς διώξῃς καὶ νὰ τῆς ρίψῃς ἐκεῖ ὅπου τοὺς ἀρμόξῃς εἰς τὰ σκουπίδια.

Ὅταν πολεμᾷς διὰ νὰ ἐφαρμόσῃς τὸ δέκατον ἄρθρον τοῦ προσκοπικοῦ Νόμου, θὰ πέσῃς ἴσως πολλάκις, ἀλλ' αὐτὸ ποῦ ἐνδιαφέρει εἶναι ὅτι, πρέπει νὰ ἔχῃς τὸ θάρρος νὰ σηκωθῆς καὶ πάλιν καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃς τὴν μάχην.

Δὲν εἶναι ἡ νίκη ποῦ σὲ κάμναι ἄνδρα, ἀλλὰ ἡ μάχη καὶ συχνὰ εἶναι εἰς τὸν στρατιώτην ὁ ὅποιος σοβαρώτερον ἐπληρώθη εἰς τὴν μάχην, εἰς τὸν ὅποιον ὀφείλεται τὸ μεγαλειότερον μέρος τῆς νίκης, τὴν ὁποίαν ἐκερδίσαμεν ἐν τέλει.

Μὴ ὀργίζεσαι κατὰ τῶν πειρασμῶν, οὔτε νὰ τοὺς φοβεῖσαι.

Ὅταν κωπηλατῆς νὰ μὴ κωπηλατῆς πάντοτε πρὸς τὴν φορὰν τοῦ ἀνέμου (στὰ πρῶμα, ὅπως λέγουσι οἱ ναυτικοί) διότι αὐτὸ εἶναι εὐχολον, ἀλλὰ νὰ κωπηλατῆς ἔχων τὸν ἀνεμον ἐμπρὸς (κόντρα) διότι αὐτὸ εἶναι δύσκολον. Ὅταν κἀνῆς ὅ,τι εἶναι δύσκολον τότε δυναμώνεις τοὺς μυῶνάς σου καὶ κερδίζεις τὸν δρόμον.

Μὴ σὲ μέλλει ἐάν πεσῃς πολλαῖς φορὰς. Σήνω γογγύρα. Ἐσὼ γενναῖος, ὅπως καὶ ἄλλοι Πρόσκοποι ἔζαναν πρὶν ἀπὸ σέ, καὶ θὰ κάμουν καὶ πάλιν, καὶ γογγύρα ἢ ἀργὰ θὰ νικήσῃς καὶ σύ, καὶ κατόπιν, θὰ ἦσαι ἰκανὸς νὰ βοηθήσῃς ἄλλα παιδιὰ νὰ νικήσουν, καὶ αὐτὸ θὰ εἶναι ἡ μεγαλειότερα σου χαρὰ.

Ἴσως μετὰ τόσας προσπαθείας, θὰ ἀποθαρρυνθῆς καὶ θὰ νομίσῃς ὅτι δὲν εἶσαι ἀρκετὰ δυνατός. Τότε ἐνθυμήσου τὸν Δαυὶδ. Ἐνθυμεῖσθε τὴν ἱστορίαν. Ἐνθυμεῖσθε ὅτι ὅταν ἐφθάσεν εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Ἰσραηλιτῶν ὅλοι ἐκίνουν τὰς κεφαλὰς των, καὶ ἔλεγον ὅτι ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τῆς πεδιάδος ἦτο ἓνας μέγας γίγας, ὁ ὅποιος τοὺς περιγελοῦσε, καὶ ὅτι δὲν ἦτο κανεὶς ἰκανὸς νὰ τὸν νικήσῃ.

Ἐνθυμεῖσθε τί ἔλεγεν ὁ γίγας. Ἐλεγεν, ὅτι ἤθελεν ἓνα ἄνθρωπον νὰ ἔλθῃ νὰ τὸν νικήσῃ, καὶ ὅτι εἰς ὅλον τὸν Ἰσραηλιτικὸν στρατὸν δὲν εὕρισκετο ἓνας ὁ ὅποιος θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ αὐτό.

Διάβασε αὐτὴν τὴν ὠραίαν ἱστορίαν;

Ὁ Δαυὶδ ἦτο ὁ μόνος ὁ ὁποῖος ἐβγήκῃς ἀπὸ τὴν γαμήν, ἂν καὶ ἦτο μόλις ἓνα νέο παιδί. Τὸν ἐπαρουσίασαν εἰς τὸν βασιλέα Σαοὺλ, καὶ ὁ Σαοὺλ καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἐγένεσαν διότι ἦτο τόσο νέος. Ὁ Σαοὺλ τοῦ ἔδωσε τὴν πανοπλίαν του—ἓνα ὀρειχάλκινον κέρανος καὶ ἓνα ἀλυσιδωτὸν θώρακα—ὥστε ὁ Δαυὶδ νὰ προφυλαχθῇ καλλίτερα.

Ὁ Δαυὶδ, ὁμῶς περιφρόνησε τὴν πανοπλίαν τοῦ Σαοὺλ.

Ἡ ἰδιότης του ἦτο ἀσφαλεστέρα ἀπ' αὐτήν.

Ἐνθυμεῖσθε ὅτι ὅταν ἦτο παιδί ἠμπόρεσε καὶ ἐφόρεσε ἓνα λέοντα καὶ μίαν ἀρκούδα διότι, ὁ Θεὸς ἦτο μαζὶ του: προσηυχῆθη εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἐγνώριζεν ὅτι ὁ Θεὸς θὰ τὸν ἐπροστάτευε τώρα.

Χωρὶς τὸν παραμικρὸν δισταγμὸν ἔφυγε μὲ μόνον μίαν σφενδόνην καὶ μίαν πέτραν. καὶ ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμήν ἤλπιζε εἰς τὴν νίκην διότι ὁ Θεὸς ἦτο μαζὶ του.

Ἐάν λοιπὸν πολεμᾷς διὰ νὰ ἐφαρμόσῃς τὸ δέκατον ἄρθρον τοῦ προσκοπικοῦ Νόμου, καὶ νομίζῃς ὅτι αἱ δυνάμεις σου εἶναι μικραὶ, μὴ ἐντραπῆς νὰ ἐπιταλασθῆς τὴν Ἄνωτέραν Δύναμιν ὅπως σὲ ὑποστηρίξῃ καὶ τότε νὰ ἦσαι βέβαιος ὅτι θὰ νικήσῃς ὅπως ὁ Δαυὶδ, διότι ὁ Θεὸς θὰ εἶναι εἰς τὸ πλευρὸν σου.

Εὐλιζρινῆς συναδελφός σου Πρόσκοπος

K I M Ω N

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

Πόρος—Ἰούλιος 1927

ΘΕΟΔΩΡΑ ΧΡ. Κ. ΜΠΡΙΣΙΜΙΤΖΑΚΗ

Σημ. Προσκ. Κήρυκος: Μὲ τὸ ἄνωτέρω 10 ἄρθρον τοῦ ἀφθάρτου τελεόγητος καὶ Εὐαγγελικῆς φιλοσοφίας, τελειώνει ἡ σειρά τῶν μεταφράσεων τοῦ Ἀγγλικοῦ Νόμου τῶν Προσκόπων, διότι σημειωτέον ὁ Νόμος τῶν Ἀγγλων Προσκόπων ἔχει 10 ἄρθρα, ἐνῶ ἡμεῖς ἔχομε δώδεκα. Μαζὺ μὲ τὰς εὐχυστίας μας πρὸς τὴν Ἐορτίμον Κυρίαν Μπρισιμιτζάκη ποῦ μᾶς ἐχάρισε αὐτὴν τὴν συνεργασίαν, τὴν παρακαλοῦμεν θερμότατα νὰ μᾶς ἀποσταίλῃ μεταφρασιμένα καὶ ἄλλα Ἀγγλικά Προσκοπικὰ ἔργα ἐν τῇ βεβαιότητι ὅτι παρέχει ὑψιστὴν ὑπηρεσίαν καὶ συμβολὴν εἰς τὸν Προσκοπικὸν ἄγωνα.

ΑΔΕΛΦΙΚΗ ΑΓΑΠΗ

(Μετάφρασις ἀπὸ τὸ Ρωσικόν)

Πλοῖον τι διευθυνόμενον εἰς τὴν Κίαν προσέκρουσεν ἐπὶ ὑφάλου τινὸς καὶ ἐναύαγησεν· ἐκ τῶν ἐπιβατῶν ἄλλοι μὲν ἐπνίγησαν ἄλλοι δὲ ἐπιβιβασθέντες εἰς λέμβον ἔλεον ἐν τῷ πελάγει προσπαθοῦντες νὰ φθάσωσιν εἰς παλαιάν τινά. Ὁ πηδαλιούχος βλέπων ὅτι οἱ ἐπιβάται ἦσαν πολλοί, καὶ δὲ κύματα γίνονται κατ' ὀλίγον ἀπειλητικώτερα εἶπεν εἰς τὸν πλοίαρχον ὅτι ἀφύκτως ἐμελλον νὰ πνιγῶσι καὶ προέειπε νὰ ριφθῶσιν εἰς τὴν θάλασσαν δέκα ἐπιβάται μετὰ κληρὸν διὰ νὰ σωθῶσι οἱ ἄλλοι. Ὁ πλοίαρχος διέταξε τὴν κληρῶσιν, καὶ δέκα ἐπιβάται ἐμελλον ἐκόντες ἢ ἄκοντες νὰ πνιγῶσιν εἰς τὰ κύματα. Μετὰ τῶν ἐπιβατῶν ὑπῆρχον καὶ δύο ἀδελφοὶ ὧν ὁ πρεσβύτερος ἐπρόκειτο νὰ ριφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν διότι ἐκληρώθη.

Τότε ὁ νεώτερος ἀδελφός του πρὸς εἰς τοὺς πόδας τοῦ πλοίαρχου εἶπε. «Σὰς παρακαλῶ θερμῶς κύμμε πλοίαρχε, νὰ ρίψῃτε εἰς τὴν θάλασσαν ἐμὲ ἀντὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου, διότι αὐτὸς εἶναι ἰκανώτερος νὰ ἐργάζηται καὶ νὰ τέρψῃ τὴν μητέρα καὶ τὰς ἀδελφάς μας, αἵτινες δὲν ἔχωσιν ἄλλον

ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ

Τὴν 6ην ὑπερμεσοῦντος μηνὸς Ἰουλίου τμήμα ἐξ 25 Προσκόπων τοῦ Συστήματος Ὁμάδων Ἰωαννίνων ὑπὸ τοὺς κ. κ. Γ. Βαβαρέτον Ἰδρυτὴν Ἀρχηγὸν τοῦ Συστήματος Κ. Τσιαγκλῆν Ἀρχηγὸν Β'. Ὁμάδος καὶ Ν. Γκλίναβον καὶ Γ. Νιάρων Ὑπαρχηγούς ἐπεχειρήσεν ἐκδρομὴν εἰς Πελοπόννησον μὲ τέριμα τὰς Ἀθήνας.

Περὶ τὴν μεσημβριάν τὸ αὐτοκίνητον παραλαβὸν τοὺς ἐκδρομεῖς ἐκ τῆς Κεντριζῆς Πλατείας σπεύδει, ἵνα ἀφήῃ δεξιὰ τὴν βλοσυρὰν Μανωλιάσαν καὶ ἀριστερὰ τὸ σιω-

πλὸ Μπιζάνι, τὰ δύο αὐτὰ ἱστορικὰ ὄχυράματα τοῦ πολέμου 1912—13, νὰ κατέλθῃ τὴν ἀπότομον «Κανέτταν» καὶ νὰ σταθμεύσῃ διὰ γεῦμα εἰς τὰ περίφημα «Πλατανάκια» τοῦ ποταμοῦ Λούρου.

Τὸ ἀπόγευμα μετὰ τὴν Φιλιππιάδα, τὴν τραγικὴν Πάτραν καὶ τὸν Λοῦρον, οἱ ἐκδρομεῖς διέρχονται τὴν Ἀρχαίαν Νικόπολιν καὶ περὶ τὴν ἐσπέραν φθάνουν εἰς Πρέβεζαν ὅπου τοὺς ὑποδέχεται ὁ Ἀρχηγὸς κ. Τσακαλώτος μὲ τοὺς Προσκόπους τῆς ἀριστερᾶ συγκεροτημένης Ὁμάδος του.

Τὸ ἀτμόπλοιον «Τάσος» τοῦ περιποητικωτάτου κ. Ποταμιάνου ὁρμῶν εἰς τὸν λιμένα τῆς Πρεβέζης δέχεται διὰ μίαν νύκτα τοὺς ξένους καὶ τὴν ἐπομένην πρωίαν ἀναχωρεῖ διὰ Πάτρας, ὅπου τοὺς ἀποβιβάζει περὶ τὰς πρῶτας ἀπογευματινὰς ὥρας.

Εἰς τὸν λιμένα τῶν Πατρῶν ὑποδέχονται τοὺς ἐκδρομεῖς οἱ συνάδελφοι Πρόσκοποι Πατρῶν ὑπὸ τὸν Ἀρχηγὸν Β' Ὁμάδος κ. Πετρόπουλον καὶ τοὺς ὀδηγοῦν εἰς τὸ Ἀ' Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, ὅπου καὶ στεγάζονται οὗτοι ἐπιδημέρον. Τὴν ἐσπέραν τῆς δευτέρας ἡμέρας αἱ Ὁμάδες Πατρῶν τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Περιφ. Ἐφόρου κ. Μαρκέλλου καὶ τοῦ Τοπικοῦ κ. Διδυμοπούλου παρέθεσαν γεῦμα εἰς τὰς φιλοξενουμένας.

Εἰς τὰς Πάτρας καὶ γενικῶς τὴν Ἀχαϊήλιδι ὁ Προσκοπισμὸς εὐρίσκειται εἰς πολὺ εὐχάριστον σημεῖον χάρις εἰς τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Νομάρχου καὶ τοῦ Περιφερ. Ἐφόρου κ. Μαρκέλλου.

Μετὰ διήμερον ἐν Πάτραις παραμονὴν καθ' ἣν ἐπεσκέφθησαν τὰ κυριώτερα ἐργοστάσια τῆς πόλεως ὀδηγούμενοι εἰς τὰ διαμερίσματα αὐτῶν ὑπὸ τῶν ὑποχρεωτικωτάτων Διευθυντῶν τῶν, οἱ ἐκδρομεῖς ἀνεχώρησαν διὰ Πύργου κατευχαριστημένοι ἐκ τῶν περιποιήσεων τῶν συναδέλφων τῶν Πατρῶν.

Ἀπ' ἐδῶ οἱ ξένοι ἐξέρχονται εἰς Κατάκωλον ὀλίγον ὑπεράνω τοῦ ὁποίου τὸ ἡφαίστειον διὰ τῶν δύο μικρῶν κρατήρων, τοῦ ἐξάγει ἐκ μὲν τοῦ πρώτου φλόγα, ἐκ δὲ τοῦ δευτέρου θερμὰ ἀέρια καὶ παραπλεύρως παρὰ τὸν Ἄγ. Ἀνδρέαν λαμβάνουν τὸ τακτικὸν τῶν θαλασσόλουτρων.

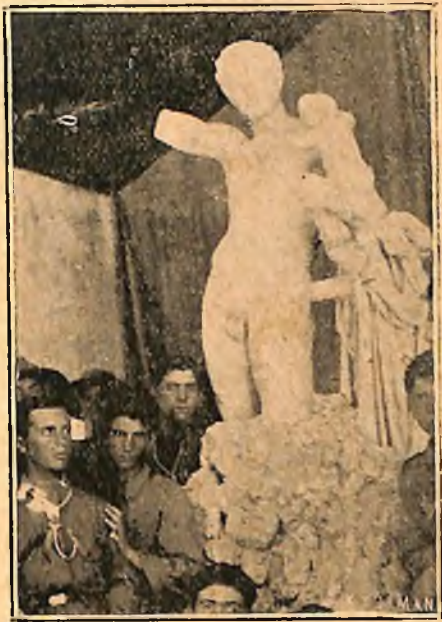
Τὴν ἐπομένην ἐσπέραν ἡ τοπικὴ ἀμαξοστοιχία τοὺς φέρει εἰς τὴν Ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν ἢ «τὰ Ὀλύμπια» κατὰ τοὺς ἐντολίους, ὅπου καταυλίζονται εἰς τὸ ῥωμανικὸ «Ἄλωνι τοῦ Μπαρμπα-Χαραλάμπη» καὶ τὴν ἐπομένην ἐπισκέπτονται τὰς ἀρχαιότητες ὑπὸ τὰς ὀδηγίας τοῦ ὑποχρεωτικωτάτου κ. Σιαραφῆ Διευθυντοῦ τοῦ ἐκεῖ Ἑλ. Σχολείου.

Μετὰ διήμερον καὶ ἐδῶ παραμονὴν οἱ ἐκδρομεῖς κατέρχονται εἰς Καλάμας εἰς τὸν σταθμὸν τῶν ὁποίων τοὺς ὑποδέχεται ὁ Περιφερειακὸς Ἐφορος Προσκόπων Μεσσηνίας κ. Γεωργούλης μετὰ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Τ.Π. Σ. καὶ ὁ Ἀρχηγὸς κ. Φωτόπουλος μετὰ τῆς Ὁμάδος τὸν ἐν παρατάξει καὶ τοὺς ὀδηγοῦν εἰς τὴν θαυμασίαν Δέσχη τῶν, ὅπου τοὺς προσφέρουν γλυκὰ.

Περὶ τὴν ἐσπέραν οἱ ἐκδρομεῖς μετὰ τῶν συναδέλφων Καλαμῶν παρελαύνουν ἐκ τῶν κεντριζωτέρων ὁδῶν τῆς πόλεως καὶ βραδύτερον παρακάθηνται εἰς γεῦμα δοθὲν εἰς τὴν παραλίαν ὑπὸ τῶν Προσκόπων Καλαμῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ἔλαβον μέρος ὁ κ. Δήμαρχος Καλαμῶν, ὁ κ. Ὑπασπιστὴς τοῦ ἔκτου Πεζικοῦ Συντάγματος καὶ αἱ Πρόσκοποι Ἀρχαί τῆς πόλεως μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν γηραιὸν Πρόεδρον τοῦ Τ. Π. Σ. Στρατηγὸν κ. Νικολάου.

Τὴν ἐπομένην ἐγένετο ἡ ἀνοδος εἰς τὸ περίφημον «Κά-

Οἱ Πρόσκοποι Ἰωαννίνων παρὰ τὸν Ἐριμὴν τοῦ Πραξιτέλου εἰς τῆς Ὀλυμπίας

προστάτην, ἐνῶ ἐγὼ δὲν θὰ εἶμαι πολὺ χρήσιμος εἰς αὐτάς. Ὁ πλοίαρχος ἐδέχθη καὶ ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν ὁ νεώτερος ἀδελφός. Ἄλλ' ὁ τόσον γενναῖος ἀδελφός, ἦτο ἐπίσης γενναῖος πρὸ τοῦ κινδύνου τοῦ θανάτου. Οἱ ριφθέντες εἰς τὴν θάλασσαν ἐπιβάται ἀποῦ ματαίως ἠγωνίσθησαν νὰ φθάσωσιν εἰς τὸ πλοῖον πηλαίοντες πρὸς τὰ κύματα ὑπελείφθησαν καὶ ἐπνίγησαν, μόνον δὲ ὁ γενναῖος ἐκεῖνος γενναῖος κολυμβῶν ρωμαλέως ἠκολούθει καὶ κατέφθανε τὴν λέμβον.

Ἐπανελημμένως ἐδράξατο τοῦ πλοίου καὶ ἐπανελημμένως ἀπώθησαν αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Ἄλλὰ πάλιν καταφθάνει. Οἱ ἐπιβάται ἀπειλοῦσιν ὅτι θὰ τὸν φονεύσωσι καὶ προσπαθοῦσι νὰ κτυπήσωσιν αὐτὸν διὰ ξίφους.

Ὁ νέος ὅμως ἀρᾶζει τὸ ξίφος καὶ κρατεῖ αὐτὸ διὰ τῆς μιάς χειρός. ἐνῶ διὰ τῆς ἑτέρας κρατεῖ ἀναποσάστως τὸ πλοιάριον. Τέλος ἡ γενναῖότης καὶ ἡ καρτερία αὐτοῦ συνέκρινε τοὺς πάντας, ὁ δὲ πλοίαρχος τὸν ἐπέτρεψε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ πλοῖον.

Τοιοῦτοτρόπως ὁ νέος ἐκεῖνος καὶ τὸν ἀδελφόν του ἔσωσε διὰ τῆς πρὸς αὐτὸν ἀγάτης καὶ αὐτὸν διὰ τῆς γενναῖότητός του.

ΔΗΜΗΤΡ. Γ. ΤΡΙΑΝΓΑΦΥΛΛΙΔΗΣ

Πρόεδρος Μαθητικῆς Κοινότητος Δημοτ. σχολείου
Μιναρῆ - ταυφλῆ Δράμας

στορ» τῶν Καλαμῶν, ὅπου ὁ καθηγητὴς καὶ μέλος τοῦ Δ. Σ. τοῦ Τ. Π. Σ. κ. Δεδούσης ὠμίλησε σχετικῶς καὶ μετὰ τοῦτο ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Σχολείου Καλογραιῶν διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ «Καλαματιανοῦ μανδηλίου ποῦ λέγει τὸ τραγοῦδι».

Τὴν τρίτην τέλος ἡμέραν οἱ ἐκδρομεῖς ἀναχωροῦν διὰ Τρίπολιν, ὅπου καθὼς λέγουν ὅλοι εἶναι οἱ καλλίτεροι «Πρόσκοποι» Εἰς τὸν Σταθμὸν Μελιγαλᾶ ἡ ὁμώνυμος Προσκοπικὴ Ὁμάς ὑπὸ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς κ. Κωνσταντόπουλον καὶ τὸν Τοπ. Ἐφορον κ. Μιχαλάκη παρατεταγμένη χαιρετίζει τοὺς ἐπισκέπτας καὶ δι' ἐνὸς βαθμοφόρου τῆς τοῦ δωριζέει ἀνθοδέσμη.

Ἀπ' ἐδῶ πλέον ἡ φύσις γίνεται δυσμενής. Τὸ κατάφυτον τῆς βορείας, Δυτικῆς καὶ Νοτιοδυτικῆς πλευρᾶς τῆς Πελοποννήσου ἐκλείπει καὶ ἐμφανίζονται τὰ πάγγυμνα βουνά τῆς Ἀρκαδίας, ὑπενθυμίζοντα τὸ Μιτσιζέλι τὸ Περιστέρι καὶ τὴν Ὀλύμπειαν τῆς Ἡπείρου.

Ἐν τούτοις ἡ τερπνὴ Τρίπολις μετὰ τὰς μαγευτικὰς ἐξοχὰς τῆς ὡς ἡ ἐπισκοπὴ, τὰ Τρίκορφα κ. α. εὐχαριστοῦν τοὺς ἐπισκέπτας.

Πράγματι ἡ Τρίπολις ἔχει τοὺς καλλιτέρους Προσκόπους χάρις εἰς τὰς ἀκαμάτους ἐργασίας καὶ δαπάνας τῶν κ. κ. Παρασκευοπούλου Περιφερ. Ἐφόρου, Κουδούνη Προέδρου Τ. Π. Σ. καὶ ἄλλων συνεργατῶν τῶν κυρίως ἐκ τοῦ κ. αθηγητικῶν κόσμου.

Εἰς τοὺς περιέρχους καὶ ἐνδιαφερομένους ἐπισκέπτας κάμνει μεγίστην ἐντύπωσιν τὸ γεγονός ὅτι εἰς τὰς πλείστας τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπαρχιῶν ὁ ἐκπαιδευτικὸς κόσμος εἶναι πολέμιος τοῦ Προσκοπισμοῦ εἰς Καλάμας καὶ Τρίπολιν (ὡς καὶ εἰς Πρέβεζαν) ἡ ψυχὴ τοῦ Προσκοπισμοῦ εἶναι τὸ Σχολεῖον, οὗτινος πολλάκις ὡς ἀπαραίτητον συμπλήρωμα ἀνεγνωρίσθη ὁ Προσκοπισμὸς. Ἀξιωματικῶς

νευτος τυγχάνει ἡ σύστασις τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ κ. Παπαϊωάννου πρὸς τοὺς κ.κ. Καθηγητὰς, ὅπως ὑποβοηθοῦν τὴν ἀγάπην τῶν μαθητῶν πρὸς τὸν προσκοπισμὸν ἢ αὐταπάρησις τοῦ διευθυντοῦ τοῦ διδασκαλείου κ. Παρασκευοπούλου Π. Ε. δαπανῶντος πλείστα ὑπὲρ τοῦ Προσκοπισμοῦ καὶ δηλοῦντος ὅτι, ἐφ' ὅσον μένει εἰς Τρίπολιν ὁ Προσκοπισμὸς θὰ θριαμβεύῃ καὶ ἡ προθυμία τῶν καθηγητῶν. νὰ περιβληθοῦν τὴν στολὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Μετὰ διήμερον ἐν Τριπόλει διαμονὴν, καθ' ἣν ἐπεσκέφησαν τὴν Τεγέαν καὶ τὴν τερπνὴν Ἐπισκοπὴν, οἱ ἐκδρομεῖς κατενθουσιασμένοι ἐκ τῶν περιποιήσεων (ἐπιστήμου γεύματος φιλοξενίας κατ' οἶκον κλπ.) τῶν συναδέλφων Τριπολιτῶν, ἀνεχώρησαν διὰ Ναύπλιον.

Δυστυχῶς ἡ Ἀρχολίς στερεῖται Προσκόπων δι' ὃ καὶ οἱ ἐπισκέπται μετὰ 24ωρον παραμονὴν. καθ' ἣν διαμένοντες εἰς τὸ προθύμως παραχωρηθὲν ὁπὸ τοῦ Δημαρχοῦντος κ. Ἰατροῦ ἐπεσκέφησαν τὸ Παλαμῆδι καὶ τὴν Πρόνοιαν, ἀνεχώρησαν δι' Ἀργούς εἰς Μυζήνας, ὅπου καὶ παρέμειναν μίαν ἑσπέραν διὰ νὰ ἐπισκευφθῶσι τὰ Ἀρχαῖα, ὀδηγούμενοι προθύμως ὑπὸ τοῦ Ἀρχαιοφύλακος κ. Τσατσοῦ εἰς τοὺς τάφους τοῦ Ἀγαμέμνονος, Πύλας Λεόντων κ. ἄ.

Τὴν ἐπομένην ἡ ἀμαξοστοιχία ἀποβιβάζει τοὺς ἐκδρομεῖς εἰς Κόρινθον, τὸ τελευταῖον σημεῖον τοῦ γύρου τῆς Πελοποννήσου, ὅπου παραμένουν ἐπὶ μίαν ἡμέραν στεγαζόμενοι εἰς τὸ Γυμνάσιον παραχωρηθὲν εὐγενέστατα ὑπὸ τοῦ Γυμνασιάρχου κ. Γεραμπῆ καὶ ἐπισκέπτονται τὸν Ἴσθμὸν καὶ τὸ Λουτράκι.

Τέλος τὴν 14ην ἡμέραν τοῦ ταξιδίου οἱ ἐκδρομεῖς φθάνουν εἰς Ἀθήνας ὅπου τοὺς ἐπεσκέφησαν οἱ Ἀθηναῖοι συναδέλφοι τῶν εἰς τὸ Σῶμα.

ΚΩΝΣΤ, ΤΣΙΑΓΚΛΗΣ

ΛΑΧΕΙΟΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ περιοδικοῦ ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ πρώτου ἔτους, ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του, πρὸς κάλυψιν τῶν ἐλλειμμάτων του καὶ πρὸς βελτίωσιν τῆς ἐκδόσεως καὶ καλυτέραν ἐμφάνισιν αὐτοῦ ἀπεφάσισε ἰὰ ἐκδόσῃ μικρὸν λαχεῖον μετὰ δεξαδράχμους λαχνούς, τὸ ὁποῖον παρακαλεῖ τοὺς τοπικοὺς Ἐφόρους, ἀρχηγούς τῶν ὁμάδων καὶ προσκόπους νὰ ὑποστηρίξωσι πρὸς βελτίωσιν τοῦ μοναδικοῦ προπαγανδιστικοῦ μας ὄργανου.

Τα λαχεῖα ταῦτα θέλουσι σταλῆ δ' ἀ συστημένων ἐπιστολῶν εἰς τὰς ἀπανταχοῦ προσκοπικὰς ἀρχὰς μετὰ τὴν παράκλησιν ὅπως διαθέσωσι ταῦτα.

Ἐάν οἱ κληρωθησόμενοι ἀριθμοὶ ἀνήκουσιν εἰς Ταμεῖα Προσκ. Συνδέσμων τὰ εἶδη θὰ σταλῶσιν εἰς τὸν ἀποθηκάριον ἢ Ἐπιμελητὴν αὐτῶν, ἐάν εἰς ὁμάδας εἰς τὸν ἀρχηγὸν καὶ ἐάν εἰς προσκόπους κατ' εὐθείαν εἰς αὐτούς.

Ἡ κλήρωσις γενήσεται εἰς ἡμέραν ὀρισθησομένην βραδύτερον θὰ κληρωθῶσι δὲ ἐπὶ παρουσίᾳ Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ.κ. Χρ. Μπρισιμιτζάκη Γενικοῦ Ἐφόρου, Μ. Μίνδλερ Γενικοῦ Γραμματέως καὶ Ἰω. Ἀλ. Θεοχάρη, Περιφερειακοῦ Ἐφόρου, πέντε ἀριθμοὶ κερδίζοντες τὰ κάτωθι:

- ὁ 1ος ἀρ. Ἐννέα καπέλλα προσκόπων, καὶ ἓν ἀρχηγού.
- ὁ 2ος » 2 σάλπιγγας,
- ὁ 3ος » 1 σάλπιγγα,

- ὁ 4ος » 1 φόνε - μῶλλ,
- ὁ 5ος » 5 ζῶνας προσκόπων.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Ἡ γνώμη τοῦ κ. Θεοχάρη: Ὁ Περιφ. Ἐφορος Σαρωνικοῦ καὶ προῖσων Ἀττικοβοιωτίας κ. Ἰω. Ἀλ. Θεοχάρη εἰς ὃν ἐγνωστοποιήσαμεν τὴν ἐκδοσὴν τοῦ λαχεῖου εἶχε τὴν εὐγενῆ καλωσύνην νὰ μᾶς ἀπευθύνῃ τὴν κάτωθι ἐπιστολήν.

Κε Διευθυντὰ τοῦ

«Προσκοπικοῦ Κήρυκος»

Εἰς ἀπάντησιν σημερινῆς ἐπιστολῆς σας δι' ἧς μοῦ ζητεῖτε τὴν γνώμην μου περὶ ἐκδόσεως λαχεῖου πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ Περιοδικοῦ μας, τοῦ μοναδικοῦ μας προπαγανδιστικοῦ ὄργανου, αὖς γνωρίζω ὅτι εἶμαι ἐνθουσιασμένος ἐκ τῆς ἀποφάσεώς σας ταύτης καὶ ὅτι ἐκθύμως θὰ ὑποστηρίξω τὸ λαχεῖον τοῦτο συνιστῶν αὐτὸ εἰς ἀπάσας τὰς ὁμάδας τῶν ὑπ' ἐμὲ Περιφερειῶν, παρακαλῶ δὲ ὅπως, ὡς ἡ ἐκδόσει τῶν λαχεῖων, μοὶ ἀποστείλετε χίλια (1.000) ἀτίνα θέλω διαθέσει διὰ τῶν ὁμάδων καὶ τῶν ἀξιωματικῶν μελῶν τῶν Τ.Π.Σ. εἰς τοὺς πολυπληθεῖς φίλους καὶ ὁπαδοὺς τῆς ἰδεολογίας μας, ὑπὸ προσωπικὴν μου εὐθύνην καὶ ἐξ ἰδίων καταβολῆν τοῦ ἀντιτίμου τῶν τυχόν, παρ' ἐλπίδα, μὴ διατεθησομένων.

Ἐχω τὴν γνώμην, Κε Διευθυντὰ, ὅτι εἶναι κα-

ΠΩΣ ΘΑ ΓΙΝΗΣ Β' ΤΑΞΕΩΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

β. Ἐἰς τὰ κατάγματα τῶν σκελῶν. Ἐἰς ταῦτα πρώτη μας φροντίς πρέπει νὰ εἶναι νὰ μὴ ἀφήσωμεν τὸν ἀσθενῆ νὰ σηκωθῆ ὀρθίως καὶ νὰ περιπατήσῃ, διότι μία τοιαύτη δοκιμὴ ἀρκεῖ ἐνίοτε τὴν ἐλαφρὰν πληγὴν νὰ κάμη βαρυσίαν καὶ ἐπιζίνδυνον εἰς τὴν ζωὴν.

Τὰς στενάς περισκελίδας, τὰ ὑποδήματα, πρέπει νὰ ἀφαιρῶμεν, ἀφ' οὗ τὰ κόψωμεν με ψαλίδα. Κατόπιν φροντίζομεν νὰ ἐξαπλώσωμεν με προσοχὴν τὸ σπασμένον εἰς εὐθείαν γραμμὴν ἀλλὰ μόνον ὅσον ἠμποροῦμεν νὰ το κατορθώσωμεν χωρὶς νὰ το τραβήξωμεν δυνατά.

Ἐν τῷ δ' ἀσχολούμεθα εἰς τοῦτο λέγομεν εἰς τὸν πληγόμενον νὰ ἐξαπλώσῃ καὶ ὁ ἴδιος τὸ ἄλλο σκέλος τοῦ καὶ κατόπιν θέτομεν με τρόπον κάτω ἀπὸ τὸ σπασμένον σκέλος ἓνα νάρθηκα ὁ ὁποῖος νὰ φθάσῃ ἕως ἐπάνω εἰς τοὺς γλουτούς. Ὁ νάρθηξ πρέπει πρῶτον νὰ ἐπιστρωθῆ ἐσωτερικῶς με βάμβακα. Ἄ' οὗ δὲ τὸ σκέλος ἐξαπλωθῆ ἀναπαυτικὰ ἐντὸς τοῦ νάρθηκος πρέπει νὰ τὸ δέσωμεν με αὐτὸν ὄχι πολὺ σφιχτὰ με πλατείας ταινίας, ἢ με λωρία δερμάτινα ἢ με τιράντας ἢ βραζοζώνας καὶ πρὸ πάντων εἰς τρεῖς θέσεις, εἰς τὸ πόδα εἰς τὸ γόνα καὶ εἰς τὸ ἀνώτερον τρίτομόριον τοῦ μηροῦ. Ἄμα γίνουεν ὅλα αὐτὰ ἐπιτρέπεται νὰ σηλώσωμεν τὸν πληγόμενον καὶ νὰ τὸν μεταφέρωμεν εἰς ἄλλο μέρος. Ἐάν ὅμως δὲν ἔχωμεν πρόχειρον νάρθηκα, χρεωστοῦμεν νὰ περιτυλίξωμεν ὁλόκληρον τὸ σκέλος με στρώμα ἀπὸ οἰανδήποτε ὕλην, ἀπὸ δάμβρακα, ἀπὸ χόρτον, ἀπὸ βρύα, ἀπὸ κομμάτια ὑφάσματος καὶ εἰς τὰ πλευρὰ αὐτοῦ νὰ θέσωμεν δύο οἰαδήποτε ξύλα εὐρωμεν πρόχειρα, λεπτὰς σανίδας τενεζέν, ψάθαν, φλοῖον δένδρου κλπ. καὶ ἀφ' οὗ δώσωμεν εἰς τὰ ἀντιζέμενα αὐτὰ τὸ κατάλληλον εἰς τὴν περιστάσῃμα. νὰ τὰ προδέσωμεν, ὅπως καὶ τὸν νάρθηκα. Ἐκτὸς αὐτῶν δυνάμεθα νὰ δέσωμεν τὸ σπασμένον σκέλος με τὸ ὑγιές, ἀφοῦ πρῶτον τὸ τεντώσωμεν

Περὶ πλοκα κατάγματα.

Τὰ περίπλοκα κατάγματα εἶναι τὰ πλέον ἐπικίνδυνα τραύματα ἐπειδὴ εἰς αὐτὰ συνήθως κατακοιματιάζονται μαζὺ με τὰ ὀστά καὶ αἱ σάρκες. Ἀδιάφορον ἂν ἡ πληγὴ τοῦ δέρματος εἶναι μικρὰ ἢ μεγάλη ἂν αἱ σάρκες ἐξεσχίσθησαν ἔφυγαν ἀπὸ τὴν θέσιν των καὶ κατακοιματιάζσθησαν εἰς βαθμὸν ὥστε τὸ κόκαλον νὰ ἐξέροχεται ἔξω ἀπὸ τὴν πληγὴν ἢ νὰ ἐσχίσθη μόνον ἢ ἐπιδερμὶς καὶ φαίνεται τὸ κρέας. Καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις ἡ ζωὴ

θῆκον ἀπάντων ἡμῶν τῶν σχόντων τὴν τιμὴν νὰ προῖστανται τῆς Προσκοπικῆς κινήσεως τῶν περιφερικῶν, νὰ ὑποστηρίξωμεν ἀντὶ πάσης θυσίας τὴν Προσκοπικὴν ἰδεολογίαν ἣτις εἶναι σήμερον ἡ μόνη φωτεινὴ ἀκτὶς ἐνὸς καλλιτέρου μέλλοντος τῆς νεωτέρας γενεᾶς ἣτις ἀπειλῆται ὑπὸ καταχθονίων κοινωνικῶν καὶ ἐθνικῶν κινδύνων ἀνά πᾶν βῆμα καὶ πᾶσαν στιγμήν.

Δέξασθε, Κε Διευθυντά, τοὺς φιλικωτέρους μου χαιρετισμοὺς καὶ τὰ θεράμια μου συγχαρητήρια διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ὑμετέρου Περιδικοῦ ἐπιτελούμενον Ἐθνοφελές καὶ Κοινοφελές ἔργον.

ΙΩ, ΑΛ, ΘΕΟΧΑΡΗΣ

τοῦ τραυματίου ἐξαρτᾶται πολλάκις, ἀπὸ τὸν τρόπον με τὸν ὁποῖον θὰ ἐφαρμόσωμεν τὸν πρῶτον καὶ πρόχειρον ἐπίδεσμον. Καὶ πρῶτον πρέπει νὰ πλύνωμεν τὴν πληγὴν συμφώνως με τὰς δοθείσας ὁδηγίας. Κατόπιν δὲ ἀρκεῖ νὰ σκεπάσωμεν μόνην τὴν πληγὴν με ἀντισηπτικὴν γάζαν βρεγμένην καὶ εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν τριγύρω ἀπὸ τὴν πληγὴν καὶ κατόπιν νὰ ἐπίδεσωμεν ὅπως καὶ ἀπλᾶ κατάγματα.

Ἐλαφραὶ πληγαὶ καὶ μώλωπες.

Ἡ θεραπεία των ρυθμίζεται ἀναλόγως πρὸς τὸ εἶδος καὶ τὴν βαρῦτητα τῆς συμβάσης βλάβης.

Οἱ ἐπιπόλαιοι μώλωπες, αἱ ἐκχυμώσεις καὶ οἱ ἐκδαρμοὶ τῆς ἐπιδερμίδος ἀπαιτοῦν ἡσυχίαν, ψυχρὰ ἐπιθέματα καὶ σκέασμα τοῦ ἐκδαρθέντος μέρους με τὸ στρώμα λεπτῆς γάζης ἀντισηπτικῆς, τὸ ὁποῖον σφίγγομεν ἐπὶ τῆς πληγῆς με ὀλίγους γύρους ἐπίδεσμοταινίας.

Αἱ προσβολαὶ ὅμως σπουδαίων ἐσωτερικῶν ὀργάνων, αἱ διασεισεις τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τοῦ κωτιαίου μυελοῦ, αἱ παραλύσεις τῶν σκελῶν ἀπαιτοῦν πλήρη καὶ τελείαν ἀνάπαυσιν καὶ ἀκίνησιαν καὶ ταχεῖαν μεταφορὰν τοῦ ἀρρώστου εἰς τὸ νοσοκομεῖον.

Ἐτίσταξ ρινορρραγία (αἰμορραγία ἀπὸ τὴν μύτην). Ὄταν ἀρχίσῃ τὸ αἷμα νὰ τρέχῃ ἀπὸ τὴν μύτην, δὲν πρέπει νὰ παρσιζόμεθα καὶ ν' ἀπομυτιώμεθα. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀφαιροῦμεν ὅλα τὰ φορέματα, τὰ ὁποῖα τυχὸν σφίγγουν τὸν λαιμὸν μας. Εἰς τὰς ἐλαφροὺς περιπτώσεις ἀρκεῖ κατόπιν νὰ συμπιέσωμεν τοὺς ρῶθονας με τὰ δάκτυλά μας. Ἐνῶ κύπτομεν ὀλίγον πρὸς τὰ ἔμπρός. Ἐάν τὸ αἷμα πάλιν ἐξακολουθῆ νὰ ρέῃ, ροφῶμεν με τὴν μύτην παγωμένον νερόν ἢ ξεῖδι ἢ πυκνὴν διάλυσιν στυπτηρίας, ἐάν ἀνάγκη δὲν ἠμποροῦμεν νὰ κάμωμεν καὶ κλύσματα τῆς μύτης με τὸ πολὺ ζεστὸν νερόν (400 Ρεωμόυρον) ἢ καὶ μαγειρικοῦ ἁλατος. Ἐάν ὅμως μεθ' ὅλα ταῦτα τὸ αἷμα πάλιν δὲν θέλει νὰ σταματήσῃ, ἀνάγκη πᾶσα νὰ προσκληθῆ ὁ ἰατρός.

Ἐξαρθρώσεις καὶ διαστροφαὶ (στραγγαλίσματα)

Ὄταν ὁ πληγόμενος δὲν ἠμπορῆ νὰ σαλεύῃ κατὰ βούλησιν ἢ νὰ κινήσῃ καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις ἐν μέλος τοῦ σώματός του, τὸν βραχίονα π.χ. ἢ τὸ σκέλος, διότι μία κλειδωσις εἶναι πρησιμένη καὶ πονεῖ ἅμα θελήσωμεν νὰ τὴν ἐγγίσωμεν, πρέπει νὰ υποθέσωμεν, ὅτι εἰς σὺτὴν τὴν κλειδωσιν συνέβη ἢ διαστροφή ἢ ἐξρθωσις (ἐκκλειδωμα, βγάλσιμα, στραγγάλισμα). Πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι συνέβη

(Ἡ Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

Διὰ τὰ ὀφθαλμολογικὰ νοσήματα

Συνιστῶμεν τὴν τελειότεραν Ὀφθαλμολογικὴν ΚΛΙΝΙΚΗΝ

Σ Π Η Λ Ι Ο Υ Χ Α Ρ Α Μ Η

Ἐπισημοῦ τῆς Ὀφθαλμολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Μέλους τῆς Γαλλικῆς Ὀφθαλμολογικῆς Ἑταιρείας. Διευθυντοῦ Ὀφθαλμολογικῶν Κλινικῶν. Ὀφθαλμολόγου Σχολῆς Παρισίων.

Θεραπεύονται: Καταράκτης ἀμέσως καὶ ἀσφαλῶς. Τραχώματα, τριχίασις, ἀλοιδωρία κλπ. διὰ τῶν ἀσφαλεστέρων θεραπειῶν καὶ πάντα τὰ ὀφθαλμικὰ νοσήματα.

27 Μὲν νδρου 27—Ἀθῆναι

ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ!

ΤΟ 7^{ΟΝ} ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΛΕΓΕΙ: Ο ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΟΙΚΟΜΟΣ

ΔΙΑ ΝΑ ΣΧΗΜΑΤΙΣΕΤΕ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ

ΠΡΟΙΚΕΣ

ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

Δέν υπάρχει ασφαλέστερον και έπωφελέστερον μέσον από τούς **ΤΙΤΛΟΥΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΠΟΙΗΣΕΩΣ**

«ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ»

Με 72 Δραχμάς τόν μῆνα (πρώτη δόσις

Δρ. 101 Σχηματίζετε κεφάλαιον

Δραχ. 20.000 έντός 20 τὸ πολὺ ἐτῶν,

Με 100 Δραχμάς τόν μῆνα (πρώτη δόσις

Δρ. 140) Σχηματίζετε Κεφάλαιον

Δραχ. 20.000 έντός 15 τὸ πολὺ ἐτῶν.

ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ Δέν χρειάζεται ὅμως νὰ περάσουν και καλά 15 και 20 χρόνια δια νὰ πάρετε τὸ ὡς ἄνω κεφάλαιον Δρ. 20.000. Πολὺ πιθανὸν νὰ τὸ πάρετε ἀμέσως, και τὴν ἐπομένην τῆς ἐγγραφῆς ἀκόμη ἂν κερδίσητε εἰς μίαν ἀπὸ τὰς κληρώσεις. Καθότι κάθε τριμηνίαν ἤτοι τὴν 20ην Μαρτίου, τὴν 20ην Ἰουνίου, 20ην Σεπτεμβρίου και 20ην Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους γίνονται ἐπίσημοι κληρώσεις ἐνώπιον τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένης Ἐπιτροπῆς, πορισταμένου και Ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Εἰς κάθε κλήρωσιν μεταξὺ χιλίων τίτλων ὁ ἕνας κληροῦται ὑποχρεωτικῶς Ὁ κερδίζων λαμβάνει ἀμέσως Δραχ. 20.000 και παύει τὰς περαιτέρω πληρωμάς του.

Ἄν δέν κερδίσητε εἰς τὴν πρώτην κλήρωσιν λαμβάνετε μέρος εἰς τὴν κλήρωσιν τῆς ἐπομένης τριμηνίας, μετὰ εἰς τὴν μεθεπομένην κλήρωσιν και οὕτω καθεξῆς.

Ἄν εἴσθε συνεχῶς ἄτυχος θὰ λάβητε μέρος εἰς ὅλας τὰς κληρώσεις και συνεπῶς θὰ δοκιμάσετε τὴν τύχην σας 60-80 φορές, χωρὶς νὰ χάσητε τὰ χρήματα ποῦ ἐδώσατε, ἀλλὰ θὰ εἰσπράξετε αὐτὰ μαζευμένα και με τὸν τόκον, ἐνῶ ἂν πέρονате τὰ κοινὰ λαχεῖα ὕστερα ἀπὸ κάθε κλήρωσιν θὰ τὰ ἐσχίζατε και θὰ χάνατε τὰ χρήματά σας.

Ὁ ἐγγραφόμενος εἰς τίτλον κεφαλαιοποιήσεως μπορεῖ ἂν θέλη, νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν πληρωμὴν τῶν 20.000 δραχμῶν εἰς τούς κληρονόμους του, ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ ἰδίου πρὸ τῆς κληρώσεως τοῦ Τίτλου.

Ἄρκει πρὸς τοῦτο νὰ πληρώνη κατὰ μῆνα ἐπὶ πλέον τῶν δόσεων Κεφαλαιοποιήσεως ἐν τῷ σχετικῷ πινάκι ἀναγραφόμενα ποσά, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας του.

Μεταβίβασις—Ὁ τίτλος Κεφαλαιοποιήσεως δύναται νὰ μεταβιβασθῇ σ' ἄλλα πρόσωπα ἢ και νὰ πωληθῇ ἀπὸ τὸν κάτοχόν του,

Ἄρκει νὰ εἰδοποιηθῇ δι' ἐπιστολῆς ἢ Ἐταιρεία, διὰ τὰ μεταγράψῃ τὸ τίτλον ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀγοραστοῦ.

Ἐξαγορά—Ἡ Ἐταιρεία δέν ὑποχρεώνει κανένα νὰ συνεχίσῃ τὰς καταβολὰς τῆς λήξεως τοῦ τίτλου. Μετὰ πάροδον 2 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς, ὁ τίτλος ἀποκτᾶ ἀξίαν ἐξαγορᾶς και ὁποῖος θέλει εἶναι ἐλεύθερος νὰ ζητήσῃ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐξαγορὰν τοῦ τίτλου του, ὁπότε ἡ Ἐταιρεία πληρώνει ἀμέσως τὰ εἰς εἰδικὸν πινάκι (ἀναγραφόμενον ὀπισθεν τοῦ τίτλου) ὀριζόμενα ποσὰ δι' ἕκαστον ἔτος.

Θάνατος τοῦ ἐγγραφέντου—Ἡ ἀξία ἐξαγορᾶς περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τούς κληρονόμους, ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ κατόχου τίτλου (ἐὰν βεβαίως δέν ἔχει γίνῃ συμπληρωματικὴ ἀσφάλεια ἐὰν εἶχε γίνῃ τότε, ὅπως ἐξηγήσαμεν, οἱ κληρονόμοι εἰσπράττουν ὀλόκληρον τὸ Κεφάλαιον).

Οἱ κληρονόμοι δικαιοῦνται ἐπίσης νὰ συνεχίσουν τὰς πληρωμάς ἢ νὰ μεταβιβάσουν τὸν τίτλον τοῦ θανόντος.

Δάνεια—Ἡ Ἐταιρεία διὰ νὰ διευκολύνῃ τὴν πληρωμὴν τῶν τυχόν ὀφειλομένων δόσεων παρέχει δάνεια μέχρι 95% τῆς ἀξίας τῆς ἐξαγορᾶς τοῦ τίτλου.

Ἐλεγχος τοῦ Κράτους—Αἱ ἐργασίαι τοῦ κλάδου τῆς Κεφαλαιοποιήσεως τῆς «Ἀνατολῆς» παρουσιάζουν ἀπόλυτον ἠσφάλειαν διότι διεξάγονται ὑπὸ τὸν διαρκᾶ ἔλεγχον τοῦ Κράτους.

Ἐγγυήσεις—Τὰ κεφάλαια και ἀποθέματα τῆς Ἐταιρείας, ἐπὶ πλέον ὀλόκληρον τὸ ἐνεργητικὸν τῆς τοποθετημένον συμφώνως πρὸς τούς εἰδικούς νόμους τοῦ Κράτους.

Ἡ κεφαλαιοποίησις εἶναι τὸ ἰδανικότερον Ταμιευτήριον μετὰ λαχοῦ. Χωρὶς νὰ κουρασθῆτε ἔρχεται κάθε μῆνα ὁ εἰσπράκτωρ τῆς Ἐταιρείας και πέρνει τὴν δόσιν σας.

Γενικαὶ πληροφορίες και ἐπεξηγήσεις τῆς κεφαλαιοποιήσεως

1) Ἡ κεφαλαιοποίησις εἶνε ὁ καλλίτερος τρόπος τοῦ νὰ σχηματίσῃ κάθε πτωχὸς ἄνθρωπος ἐν κεφάλαιον μετὰ τὸ ὁμοῖον ὅταν θὰ παρουσιασθῇ περίπτωσις νὰ θεραπεύσῃ τις ἀνάγκες του.

2) Ἡ Κεφαλαιοποίησις εἶναι ἕνα εἶδος Ταμιευτηρίου μετὰ λαχοῦ τοῦ ὁποίου αἱ καταθέσεις εἶναι ἐντὸς ὀρισμένων χρονικῶν διαστημάτων. Ὁ καταθέτης διὰ μικρῶν ἀνεπισθῆτων δόσεων, σχηματίζει σιγὰ σιγὰ, ἐν κεφάλαιον και ὕστερα ἀπὸ ἕνα ὀρισμένο χρονικὸ διάστημα (και μετὰ προηγουμένην συνεχῆ συμμετοχῆν εἰς τὸ λαχεῖον τῆς κεφαλαιοποιήσεως) ἀποσύρει τὸ κεφάλαιόν του μαζί με τούς δεδουλευμένους τόκους.